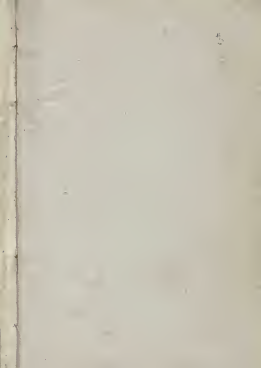

JP. 1899.

1
J.520
por

(*)
EXERCITIUM PRECUM
pæd et

Christelig

Bæna Mø.

fun pyrer Einvolds
Guds Børn yngre og eldre

Et pyrkre Bæna Boof

DOCT: IOHANNIS OLEARII

Samanteken og Tilføgd

Ap

M. p. Th. G.

trykt i SALENBOLLE
ANN 1692.

01109

Gøpugre Dngdarisfe
te og Gudhræddre
Matronæ.

ÞAKKORÐ TIL

GEZNE Doottur / minne
Aftærrer Systurdoottur / Er
þesse litla Book med pyrrerfara
ænde Islensku Rime / til nokkura
Minnigar Dedicerud og tilefnud /
af nuer Vnderskrifudum.

Ad tillogdum allskonar Lucku
og Blessunar Oskum hennar og
þessar Aftærrerum til Ganda / pyrrer
Lap z Sæl æpenliga z cilap
liga i Jesu Kræpne.

Þordur Thorlaksen
S. S. S.

Inngangur/ Eður For
mæle þessa Bæflings.

I Bm Gudræfeligt Bana
Aðall.

Að bidia/er ecke all
einasta að lesa nokkur
Bænarord/ eður þau
med Munn og Tun
gu að eptersæpa/ heildur er það
ein su stærsta og vandasta Kunst
og Íþrótt. Það er heilög Ept
erbreytne þess æðsfa og þpparsfa
Bidiara Jesu Christi. Það er su
Maudsynligasta Ydia & Birietf
ing Christins Mans/hogria rietf
lærad Niarta røtheimter.

En Eruen er (so sem Luther
 us mæg merkelifa að Orde kemst
 í Formalanu Páfissins til Rom
 veria) ecke Mánligur Bane/ ed
 ur Draumoorat/sem sumer halle
 da þýttir Eru/ og þegar þeir sia
 og merkia/ að eingen lígnadarens
 Betran ne Godverf þar af for
 ma/ hegra samt mægt talad/ og
 jafnvel sialfer tala um Eiruna/
 þa falla þeir í Willudom og ræn
 ga Meining/ seigiande/ að Eru
 en sie ei einhlýtt/ Madur þliote
 eirneñ að gýra Godverfen Cedur
 Berdskulldunar Berfen) skule
 hañ eñars Samuhospenn verda.
 Þar af kemur það að þegar noð
 rer hegra

ter hefra um Evangelium talad/
 þa læta þeir so vera / og giora
 fier af eigin Matte / eigentliga
 Þanka / sem svo seigia í þeirra
 Miertum / Eg trve / og þetta
 halda þeir fyrir eina rietta Tru
 En so sem slíkt er eðfert annað
 en Manleget Þankar og Þotte /
 sem þeð Miantans þeður allða
 rei rietteliga reinf / so orkar
 það og einskis / og þylger einga
 iu god Retran a epter.

En Ernen er Guds Vert í oss /
 sem oss endurþæðer af Gude /
 so sem Johanes Gudspiallamad
 ur vottar í I. Cap. Nun deider
 og dempar þan Barla Adam /
 A iij giorer

gieret oss nyar Manneskiur ad
 Niarta/Nugskote/ Siñe og Kr^e
 optum/og þærer med siñ heilag
 an Ænda.

Þetta er su rietta lipande og
 verfande Tru/sem omöguligt er
 ad ariad verke en gott an Æplats
 Nier femur eke i Spursmaal/
 hvort Godoetken eige ad giera/
 helður ædur enn þat et eptet
 spurt/þær Truen þau allareidu
 gjort og et ætjð ad giera.

En hvar sem þesse Godverk
 er eke ad þiña/þa er það Ban^e
 ströud Mañeskia/og þa þun siñ
 sig um fröng / og skignest epter
 Truñe og godum Verfum/ þa
 veit

vent hun þó eðfe ríelt/hvad Tru-
 en og Godverken eru / þó hun
 læstest kúna margt að skrafa og
 þvætta um hvertreggia / Já
 Truen er eitt strugt og eðþans-
 ligt Traust uppa Guds Næð/
 svo ríft og óbrýgðanligt / að
 Mædur vill giarnan þat uppa
 dega/og soddann Trunadartraust
 & Þeðing Guds Næðar/gíðret
 Mæn glæðenn/lystugann þrýmóð-
 ugann og glæðveran í Gude/og
 við allar Skepnur/hvad heilag
 er Ande Berkar/í & n. Truene.

Nu svo þræmt að ríelt Tru-
 skal þinnast í Míartanu/ þá ma
 Samvitskan ei freynslast af mor

þroanligum Syndum/ heildur a
 Martad Mannsins fra þllum þþa
 erdrottuande Misgiærningum E
 þllum Asetninge fostgicæpeliga að
 þorvarast / og skýlloung Þðkun
 nýrrar Nýðne oafætanliga að
 auðsynast/ þvar til su eptertækta
 verða Utlegging Eiu Bodorda
 anna i Lutheri Catechismo kann
 goda og flæra Epterrættung að
 gæpa/ so að ei þindest fann ska
 vor a medal a þessu Deggū/ so þ
 i Monsis Egd/ nokkur sa Karl
 edur Kvinnu/ edur Sveiniskipoll/
 edur Attkvinnu/ hvørs Þiarta sier
 þessde snædd fra DRÖTne vor
 um Gude/so þann færr og þionn
 aðe Gudum þessrar Veralldar
 (Xugna

(Augnalyfi/holdisins fýsne/ og
 Drambsómu Athæfe) og yrde
 so ma skie su Rótt & ber Gall
 og Malurt/og en þo ad hñ heyr
 re Orden þessarar Bólvanar/ þa
 bleffar ham sig þo lyta samt i
 sínu Viarta og seiger/ þad vegna
 er mier vel a medan eg geng so
 sem þad mynu Viarta vel þocfn
 est/so þad hñer fordructnu skulu
 fara þangad / ofamt med þeim
 sem ad þyrster eru/ Þo vill Dre
 otten ei vera þeim Myksamsa
 ur/helldur mun su hñ mykla þeo
 fnd & Reide DRottens rinka yfar
 þeim Máne/svo ad allar þessar
 Bólvaner sem hjer standa skrifad
 ar i þessare Bok/ þa skulu legga
 iast a hñ/ og Drotten mun op
 ma hñs

nna þús Flapn under Sinnænum
 og hær mun i birtskilia hann i
 fra öllum ættkvýslum Israel/
 til alls Jls/epfer öllum þessum
 Seattmæls Bólum Órdum
 sem skrifud standa i þessare Lög
 mæls Bók / seiger Mopses til
 síns Folks/ epfer Guds Bípál
 ningu / med næla alvarligum
 skelpeligum og ei sýdur epferlaf
 auglum Órdum i 5. Bók Mos
 sis 29. Cap. v. 18. 19. 20. 21.

Sa alvitne Hiartarna Kansat
 are gæmngigfer Hiartad og Fro
 omleite er hönum þeckur/1. Cro
 onich 30.

Sam stendur Stadpastliga við
 sijn töld Órd/Johann. 9. Cap.

Gud

Gud Bænþeyrer ei þá Syndugur.
 Og í 2. Bofar Mosis 19. E.
 seiger Gud/þeir sin nælægia sig
 DRÖTNE/ skulu helga sig/ svo
 að DRÖTTERN koste þá ei.
 Þín hvern skornaudsynligann
 Underbuning og Tilreiding þræ
 amar sagt verður í þessum litla
 Bækling/sem þeim Einþelldu
 kán gefa goda Underretting/
 Form og Forermyndan/hvörneð
 dæd sic ríettre Þóran/ og nyrre
 Nlyðne.

Du so sem sa erugge Rappe
 Jesu / epter það hann var til
 Kongs Smurður yper Ísrael/
 lof so til Þrda þegar Jonadab
 Son

Son Reehab måtte honum og
 heilsade. Er þitt Hiarta riett
 so sem mitt Hiarta er med þjó-
 nu Hiarta? Enn Jonadas svar-
 ar/ Ja/ Jehu sagde/ sie það/ svo
 riett að mier þína hönd/ og hafi
 riette að honum höndena/ & liet
 hafi sitia upp hta sier í Vagnum/
 og sagde / far með mier að sia
 mína Vandlæsting vegna DRÖT-
 tans/ Og þeir pluttu hafi með hafi
 a hans Vagne. Enn sem Jehu
 kom í Samariam / þá slo hann
 alla í hel sem þar voru epters
 vordner af Achab í Samaria/
 allt þar til hann hafde eidelagt
 hann epter Orde DRÖTTENS
 sem hann sagde til Eliam/ 2 Bot
 Konganna 10 Cap: v. 15. 16. 17.
 Elga

Eins Avarpar off Kongur
Dyrðareñar Jesus Christus/ þa
vættu þú tilbíðu/ og er þan þa
þín hia off eitt rítttruad hreð
ialaus. Niarta/ þa setur þú off
eirneñ hia siet i synu Konungligu
Sigurvagne/ þvar a so skripad
stendr/ Confidite, ego vici mundum/
Vered glader/ og hese heimenn
yferuñed/ Joh. 16. v. 33.

Nan lætur off ei alleinasta sí
sína Bandlæting og Magt a
mote synum Dvinum / hvória
þú leggur til Starar Soota sína
af Psalm. 110. Neldur seig
er þan eirneñ til vor sem Josua
sagde til Israels Lyds i hans

Bokar 10+ Capitula. Komed
 hier og styged a Hæls þessum
 Kongum/med yðar Footum.
 Jeg vil undertroda Sathan/þes
 sa Heims Nøpdingia med øllum
 hans Medhælsdorum under yðar
 Fætur/so sem S. Johanes oss
 þar um Naghrenslar i Openber
 ingar Bokareñar 1. Cap. v. 5.
 seigiande/ IESUS Christus sa
 trur Vottur og Framgetningur
 framliduma og höfðinge Jærdar
 ennar Konga/ þesur oss elskad/ &
 þveiged oss af Syndunum i sínu
 Blode og gjort oss til Konga og
 Kennemanna fyrir Gude og sína
 um Födur. Og S. Þæll i Þist
 lenum til Rom. 16. 20. seiger
 so/ En

So/ End Gud Fridarens min
 ens skams nidurtroda Sathan
 under ydar Føtur.

Gud veite það öllum góðum
 Guðhráddum Tilbidiurum syn-
 um / að sápnáð þyrfti mætti í
 þeirra Niðurtum / það æskeliga
 Echo/edur undertakande Nims-
 mesk: Nuggunar Nliomar / þijn
 Tru er mytil verðe þier sem þu
 villt/Matth. 15 v. 28.

II. Vm þa ríeffu Tru / og
 Religionem skýlde þetta dagliga
 Þrugast og yperþugast/hvort sem
 ritu er Raddur þeirna edur
 í Serdaløge.

III. Atechismus er stutt Inne.
 þallð gjevvalle chrisfeligs
 B þ Lærdoma

Lærdoms az Guds Orde saman
 teknum med Spurningum og
 Andsvorum/þyrir þa einþessu/
 og setur þyrir Sioner Morg og
 Meinung þeirrar ríettu Religi-
 onis og chríffelígs Lærdoms um
 Trúna og Elskuna/sem síst lúð
 chrísten Mædur a að fanna.

En Chrísten er þa sem skjóð-
 ur er í Nafne Chrísti/truett Chr-
 ísti Lærdome/ líper þar eftir/ og
 blífur staddastur þar við.

So verður þa fent í öllum
 Chrístendomenum/ 1. Að trúna
 ríett/ 2. Að lípa Chríffelíga
 3. Gæluhlíplíga að dýpa.

Ríett að trúna fæner off 1. Þess
 ing Guds

ing Guds/ 2. Þecking Máðeski
 unar / og 3. Þecking eilíðrar
 Söluhjalpar.

I. Þecking GUDS er þrenn
 slags/ 1. Það vidvísar hñs Gud
 domsligre Veru/ 2. Hans Willa
 i Sögmaletu og Evangelio/ 3.
 Hans Velgiertningum/ að hann
 sé vor Skopare/ vor Endurlausn
 are og vor Helgare.

II. Þecking Máðeskiunar er og
 so med þrenu mót.

1. I því umlíðna Sakleisis
 Stände. 2. I því nærver
 ande Sýndareñ Stáde & Næd
 areñar Stände. 3. I því til
 fomande Gíede og Fagnadar
 Stände i eilíðu Lýpe. III.

III. Þecking eilýðrar Sælu
hjalpar / hværrar Guds minni öll
Mönnum / en skemur & gefur þm
tröndu þyrir Christum.

Þessa Belgjörninga Guds
öðlastu vier þyrir Orðed & Sac
ramentem Skjónaregar og Alls
aresins / þar af kemur Tröen /
hvar ed reynd og þropud verður
med Krossi og Mótlattingum.

Þegar Gud lætur nu Mann
eskiumme Kross og Mótgang að
Möndum koma / þa a. Madur
næst sanre Jðran i. ríckre Trö
að hugga sig við.

I. Þess trúðasta Guds Mialp &
Aðfod / þyrir JESU Christi
Dyrnasta

dyrmæta Forþienustu / og Frids
þæging.

2. Ad bidia af Mæta.

3. Þoliðmóðliga að ljúða og þela
sig a Nendur Guðs godu Vísia.

4. Ad vona fladþóssliga uppa
Guð e lofa Nafned Drottens.

Ervarðar Avertur er chro
steligst Framþerðe / hvad jneþalid
er i því að varast það Bonda /
og þramfvæma það goda / og
það sama eftir þeim Liu Bod
ordum Guðs / hvær að eiga að
vera 1. Mannsins Speigill.

2. Gyrdarar Regla / og 3.
Lipsins Regla. En hvern

en ein chrissem Manneskia skule
B i l j tafa

taka siet Bora þyrir Eyndenne
 og lisa gudræfeliga/ þat til a
 hana ad fnda/ 1. Þess Almætt
 uga Guds Skipan og Bepalæ
 ing/ Mælægd og Godgþræne+ 2.
 Mænsens Ljpdaga Drottugleik
 fe og Fallvalltleife+ 3. Þess
 sjðasta Doms Drottugleike+
 4. Þeirra ogudligu oendanslig
 Niartaforg/ og 5. Þeirra Guds
 hræddu eiljps Blede & Þegnudur

Riettre Tru og kristeliga
 Gramþerde þilger a eptar Gælu
 þjalplig Dandaflund / þvar til
 Madur a sig þra Ungdome ad
 bræa og tilreida+ En uppa
 þad sljst lufie ad skie/ skal Mad

ut 1. Erva stadfastliga uppa
 Guds Hjarta/ Ord og Munn/
 2. Framþara í sanre Jðran og
 Þverbot. 3. Vidia kostgæfe
 luga þyrer fier/ sínum Næunga
 og Belgierdamönnum / og þessa
 Þmbyggziu þyrer sínu / það þa
 umvordar til Lífs og Sælar
 Naudsönia/eirneñ þyrergepa sín
 um Motgierda Mönnum giarn-
 samliga & bjða se þolinmoeðliga
 Guds Vilja/ og sinnar síjoustu
 Stundar.

Nær sem nu blýpur flodugur
 allt til enda í þessum Sæluhlis-
 afpliga Gæileif/ samun holpa
 en verða/ Matth. 24. og fann
 a Danda

a Daudastundunne med goodre
Samvitisku so aliefta / Svör sin
Trær og verdur Skýrdur mun
holpiñ verda / Eg Træe og er
Skýrdur / þess vegna verð eg
Sæluholpen / Amen.

Þetta aðurgreindt Eñi and
velldliga að síst og merktast af
epterþilgjande Spurningum.

I. Spurning. Hvað er Mædur
en þa hafi þædist i þessan heim?

Andsvar / Hæm er Syndare/
Rom. 3. Allt saman eru þeir Sy
nduger og þara Skort a þessre
Groosan / sem þeir ættu þia Guð
að þara.

II. Spurning. Hvað er ein
Syndare?

Andsvar

Andsvar. Sa sem i Syndumun-
er getum & dagliga Syndgar/
Joh. 9: v. 34. Þu ert i Syndum-
un þæddur/ þat er einginn Maður
sem er Syndge/ 1. Þot Kongaia
8. v. 46.

III. Sp. Hvað er Synden?

Andsvar. Synd er Rænglæte/
1. Joh. 3. Guðr Synd gígrer/
hæ gígrer rængt/og Synden er þið
rænga.

IV. Sp. Hvað er Rænglætið?

Andsvar/ Allt það sem er a mó-
te Guðs Lögmaale i Þæmtum/
Orðum og Giórdum / Kem 3.
Þá Lögmaalenú kemur þekking Sy-
ndareñar.

V. Hvað er af lærer Maður
Guðs Lögmaál?

Andsvar

Andsvar. Af þeim Tímlaga
Bodordum/ Exod. 20.

VI. Sp. Hverneð þlioda þau?
Andsvar. Fyrsta Bodord/ Eg
er Drottinn Gud þinn/ þu skalt
eðfe hápa ánnarliga Gude þ muer.
(Les hler þann fyrsta Part Cate
chismi um Bodorden med Luthers
Útleggingu)

VII. Spurning. Hvað wtheim
ter Gud i þessum Tíu Bodordum?

Andsvar. Hann wtheimter El
sku til Guds og Náunnans/
Matth. 22. v. 37. Elska skall
tu DROTTINN Gud þinn af öllu
Hertta/ af allre Sælu/ af öllum
Lug/ & öllu Megne/ & þinn Náunnaga
sem skal þú þig/ Luc. 10. v. 27.

VIII. Spurning. Hvert get
ur þú

ut þa Madur þullfomliga þalid
 id þesse Guds Boderd?

Svar. Mey. Þviad Mañeskiun
 at þiartans Þankar og Edle/
 er allgeð til Jlls eins þneygðt/ Ap
 1. Þokar Moysis 6. Cap. v. 5
 Aller eru þeir þrasminet/ og aller
 saman þvgr med þdril onyter vord
 ner/ þar er eingef sem gott giþter
 og eðe einn. Psal. 14. v. 3.

IX. Spurn. Hvað þorþienar
 þa Madureñ med synum Syndū?

Svar. Hann þorþienar Guds
 Keide/ og Onæd/ tijnmæligum
 Dauda og eilýpa Sýrerðgming/
 Rom. 2. v. 9. Grellingar og
 Sarmþvæle yper allar Sæler þeir
 ra Maña/sem Jllsku drya. Daud
 en er Syndareñar Verðlaun/Rom.
 6. v. 23.

Særed þra mælor þier
 E Þolsvad

Bólvaðer / eilípani Áld / Matth.
25. v. 41.

X. Spurning. Enn hvers Nialp
er off þrá soddan oluðu z Þoda?

Svar. / Sá Mýskunfame Gud
Ezech. 33. v. 11. So sannarliga
sem eg lípe felfger DRÖTTIN
hepe eg engva Þodnan a Þauða
þess Ogudliga / heildur að þá snue
fiet þrá fínu vundu Áthæpe z lípe

XI. Sp. Nvæ er sa Gud?

Svar. Sann er eirn einungis
Gud / ap 9. BoE Moysis 6. Cap.
v. 4. Fadur / Sonur og heilagur
Ande / Matt 28. v. 19. Og þess
þræ eru eitt / 1. Joh: 5. Sá
heilaga heitlofada Þrenning edo
ur Þræining.

XII. Spurning. Nvar af fufi
um vlet flgtt að vltst?

Svar

Svar. Allreinasta af Guds Orde
 Job. 1. v. 18. Ringenn hefur
 Gud nokurn Tíma sínað/ sa Ring-
 getne Sonureð sem er í Sögursins
 Skautu/ þá hefur oss það openberað:

XIII. Spurning. Hvað seiga
 er þa Guds Ord um þins Næð og
 Velgigninga?

Svar. Job. 3. v. 10. So elsk-
 ade Gud Geimna/ að þaú wtgaf síð
 Ringetna Son/ uppa það að aller
 þeir sem a þaú trúa / þyrt þarast
 eða/ heildur hafa eilíft Líf.

XIV. Spurning. Hvernenn
 Edlustum vler þessá Næð og
 Velgigninga?

Svar. Sýrer rietta Tru/Marc.
 16. v. 16. Hvort þaú truer og ver-
 dur Styrður/ sa þú Gölpen verda.

E ñ 15. Spur.

XV. Sp. Hvad er Truen?
 Andsvar. Truen er ørgt Traust
 þeirra Gluta sem Madur Donar
 og epar ei um þad sem hann sicc
 etc/ Ebre. 11. v. 1.

XVI. Spurning. Hvor ut af
 læret Madur Gæud Summu þess
 eno sama/sem efen skal trua?

Andsvar. Ut af þeim þremur
 Gósfudgreinu christeligrar Truar.

XVII. Spurning. Hverne
 blifod er christelig Tru?

Andsvar. Jeg true a Gud Gódi
 Skapará Himens & Jorðar/ etc.
 (Licc a ad Jtrekast ahar Partur
 Catechismit) sem oss kenne þa
 rictu Tru.)

XVIII Sp. Hv er Gud Fader?

Andsvar

Andsvar. Hafi er þu fyrsta Perso-
 sona í heilagre Þrenningu / vor
 Skapare & Forþorgare / þíal 121
 v. 2. Mínn Gíalp kemur af Dæ-
 detne / sem skapad hefur Himen
 og Jörd. Þdar Gínneskur þad
 er veit þad / þíet þáþed alls þessa
 Þgeþ / Mathe. 5. v. 32.

XIX. Nver er Guds Sonur?
 Andsvar / Auður Persona heilag-
 rar Þrenningar / sánnr Gud & sánn
 ar Maður / vor Endurlausnare &
 Saluhíalpare. 1. Jóhann. 5.
 JESUS Christus er sannur Gud
 og þad eilípa Lúþed. Enn þa
 Etmans Þppþyllingrar fomen /
 sende Gud sinn Son þaddarn af
 Avíslunde Lögmaðlenu undergefen /
 so ad þaþ þrellade þa sem under
 Lögmaðlenu voru / so ad víet með
 E iij tæfium

refium Barna Þevglningena /
Gal. 4. v. 4. 5. 6.

XX. Nver er Gud N. Andef
Andsvar. Su þridia persona
heilagrar Þreningar/vorþelgare
æ Guggare. Joh. 14. v. 25. Guggar
en þa þellage Ande / þogen nunn
Sader mun senda i munu xþaræ/
þaþ same mun kenna yður alle / og
anninna yður æ alle þvad eg þeþe
fagt yður.

XXI. Spurning. Nvernena
þer æ þolast Madur stýfa Þelgise
ninga æf Rude?
Andsvar Syrer Barnena. Matthe
7. v. 7. Bidsed so mun yður gep
ast / leised so munu þier þinna/
þnyed æ/ so mun þyrer yður upplot
go verða.

22. Spur.

XXII. Hvad er þa Bænne
 Andsvar. þu er ein audmunt
 Gynd og Andvarpan i riettre
 Tru/um allskins Naudsynar/og
 Velgiörninga Guds / of skierre
 Naud fyrer Jesum Christum.
 Psal. 27. v. 8. Mit Glatta
 þad setur þier þgn Orð þyret/ þi
 er skulud mýns Andlitis leita/þæ
 þyret leita eg eirneð DRÖT Ten
 þýns Andlitis. Seðlega salkiga
 selge eg yður / ad ep þier bidied
 Sedureð noðnes / mýnu Næpne/
 þa mun yður þad veitast / Joh.
 16. v. 23.

XXIII. Spurning. Hvæðneð
 a Maður þa ad Bidia?
 Andsvar / Eins sm sialfræ Guds
 Som hefur off skipað/ Luc. 11.

v. 2. Þegar þið bidid þá seiged
Sædet vor þu sm ert a Gímnú/etc.

(Hic recitatur upplæsenn þröðle
partur Catechismi um Drottenn
liga Bæn.)

XXIV. Spurning. Vill þú
Gud alltað Bænþeyra?

Andsvar. Já. psal. 30. v. 15.
Atalla þu mig i Nýðene/so vil eg
Frelsa þig/æ þu skalt Gæðra mig.

XXV. Vill Gud og so bæn
þeyra þá yðranarlausu Syndara?

Andsvar. Nei. Joh. 9. v. 31.
Gud Bænþeyrer eðe þá Syndugu
(þ er þá senn eðfi giðra Yðran)

XXVI. Spurning. Næra
vill þú þá Bænþeyra?

Andsvar. Þá senn karnast við
synar Synder / yðrast þeirra af
Glættu

Hiarta / og leita alleinasta hialp
 ar hia Christo/ psal. 51. v. 19.
 Lita harmþrunged og sundurfram
 ed Hiarta/ munt þu Gud eðe þyr
 erlyta. Komed eil mgn aller þier
 sem Þrödded z Þunga erud þiærd
 er eg vil yður endurnæra/ Math.
 11. v. 26.

XXVII. Spurn. Nærmenn
 fænum vær oss þier vid ad gugga?
 Andsvar. Gal. 3. v. 27. Þier
 erud aller Guds Børn/þyrer Tru
 na. a Christum Jesum/þvi so marg
 er ok yður sem skóddet erud/ þier
 þærd iflædst Christo.

XXVIII. Hvað er Stýrnen?
 Andsvar/ Hun er Endurgetning
 areñar Laus i Seilögum Anda/
 Tit. 3. v. 5. Og þar þyrer ei
 ga christner Men sm skjóddet eru
 ad taka

ad taka sjer Vara þi Syndenes/
og lipa chrisleliga. (Sjer skal
yðreka og yðerbæta þann þiorda þa
er Catechismi um Sjáguðrenna
Sacramenteb.)

XXIX. Spurn. En þegar við
er eftir Sjáguðrenna rötum / Synd
og Ranglæte / Götum ríer oss þa
móðrar Ræðar og Guggunar ad
vanta?

Andsvar / Ja / þegar við gíörð
salla Yðran / Jerem: 3. v. 7. 8.

Snu optur þu þrapallna Ísraell/
seiger. **DRÖTTEÑ** / so vill eg eðe set
la mitt Andlit gegn yður / þriad
eg er Mýskunsamur / seiger **DRÖTTEÑ**
en / og vil ei eilígeliga Ríður vera
Fannastu ad eins ríð þína Mísa
gíðninga / ad þu þerur Syndgab
mot Drottne Guð þínum.

30 Spurn.

XXX. Spurning. Hvar uppá
er þvilgt Luggun bygd/og Grund-
þöllud?

Andsvar/ Uppá Christi dýrmæ-
ta Forþienistu / hvór ed vegna
mín og allra syndugra Mamma-
er dæni/ og hefur sínu Blode a
Krossinum / þyrer oss wthellt/
Joh. 1. v. 29. Síá/ þat er Lam-
bed Guds/sem bet heimíns Synd-
er. Blóðit JESU Christi Guds
Sonar / þreinsar oss af öllum vorum
Syndum/ 1. Joh. 1. v. 7. Það
eru vissulig Sannindir / og eitt dýr-
mætt verdugt Orð / að JESUS
Christus er komeñ / þessi heim/
Synduga Sæluholpna að gífra/
2. Tim. 1. v. 19.

XXXI. Spurning. Neyret
þa þvilgt Luggun til allum Mæ-
tum í þessum

um jafnt/ og efnum og siðhvörslu
 Afsalage?

Andsvar. Ja/ Þráð Christur
 er forlyftun þyrr vorar Synder/
 og eðe alleinasta þyrr vorar/hello
 ur & so þyrr allrar Verallidareñar
 Synder/ 1. Joh. 2. v. 2. Guds
 Sonur hefur elskað mig & sig sialp
 að þá mig utgeped/ Gal. 2. v. 20.

XXXII. Sp. En hverneñ ver
 dur oss þesse Guggun tileignað af
 Gude og viss gírd?

Andsvar/. Syrr heilaga Afslapst
 og það haverduga Kvöldmæla
 tíðdaremar Sacramentum.

Matth. 9. v. 2. Vert þú Gugg
 hraustur min Sonur/þánar Syrr
 er eru þírr Syrrgeþnar. Það
 er mitt Blod/ þess nya Testament

is til

is til Syregepningat Syndanna
Matth. 26. v. 28.

XXXIII. Sp. Hvad er heileg
Avtildælted?

Andsvar/ Hun er samarlige
Hollid og Blod vers DR Ottens
Jesu Christu / under Brande og
Vine/etc. (Slet ma lesa og
ykerhapa pinta Part Carechismu/
um Allcarefins Sacramentu)

XXXIV. Sp. Hvad erum
væt Gude hiet a mot skyllduger/
p hvilgfa Nærd og Velgiermunga?
Andsvar/ 1. Ad elska Gud/og
hans veggia vorn Næmunga af vi
arta. 2. Ad losa og Veggama
Gud Dagliga. 3. Ad pionna
hómum med Hlydne. 4. Og ad
syndastu ad deya vilingliga med

Gladværd eg gedum þing/upþrá
 fljót Trunadartrunsi/ Matth.
 22. v. 37. Elska skaltu Þú Ott
 en Gud þín / og öllu Gíarta/ og
 öllu Sölu og og öllu Gúgskott/
 og þín Træunga sem sialpaþ þig/
 Psalm. 103. v. 2. Loka þu Þú
 ött en Söla mín / og gleyrn ef þú
 goda sem hann hefur þér gírt.
 Luc. 1. v. 75. Og þína þén
 um / þúlagleffa og Ríttlæte sem
 þénum þóðnaft. Ps. 31. v. 6.
 Þú þýnar Gendur þel eg mín Anda
 þú hefur mig Þendurleyft/ Þú Ott
 en/ þú trúfaste Gud..

✠✠✠✠✠✠✠✠

✠✠✠✠✠✠

✠✠✠✠

I. PAKZEX.

Hefur þið ad hallda almenne
ligar Bæner a siðhvör
tum. Deiga.

I. Cap.

Christeligur Bæturbungur til
Bænerennar.

Psalm. 5.

Hefur þu DRÖTten minn Orð
og hagleið mitt Afall/ bygg
ad Kveinstapan minner Bæner/
minn Kongur og minn Guð/ þvæ
ad til þinn vil eg biðja.

DRÖTten Arla þa heyr þu
mína Raust / arla vil eg þyrer
þier standa/ og merktia það.

D i

Psalm.

Psalm. 27.

Sitt Siorta þi sattu þier þijn
 Ord fyrer (þesse) þier skul
 and míns Andlitis leita/ þar fyrer
 leita eg einneð DRÖTTEn þijns
 Andlitis.

Snu ecfe þijna Andlite fra
 mier/ & i burtreð ecfe Þrosl þinn
 & Ríde þíne / því þú ert minn
 Gíalpare/yfergef þu mig ecfe/eg
 tak ecfe þína Gónd fra mier/
 Gud minn Srelsare.

Þviad Fader mín og Moder
 mín þauz yfergæfu mig/en þú
 DRÖTTEn aðaðest mig.

Dýsa þu mier DRöTTeñ þínn
 Vegg/ og leid mig a ríettan Gó-
 asteg.

Psalm. 51.

Psalm. 51.

Miskuna þu mættir Gud eftir
 mykellre Miskunnsemi þu me
 og eftir Mykelleit Miskunnsemi
 þu þína þa afma þu mitt Rang
 læste.

Síð þu/ut af Syndsömligu
 Sæde er eg gietern/ og í Synd
 gat mig mín Móðir.

Afleið mig með Isopo/ so
 eg hreynsunsi/ þvo þu mig so eg
 sniohvítur verðe.

Læt þu mig fá að heyrast Sög
 nud og Gleði/ so að þou Þeim
 glöðvær verðe sem þu hefur svo í
 sundurkæmed.

Burt síu þína Andliti frá mí
 num Syndum/ og afma þu alla
 ar minnar Misgjörðir.

Þreint hiarða skapa þu Guði
míer/ og gef míer nýan styrkvañ
Anda.

Kasta míer eðfe burt frá þíni
Auglite/og tak eðfe þín heilaga
að Anda í þra míer.

Lat mig þa apur huggun þí-
ns hialfræðis/ og sa mættar An-
de styrke mig.

Bæn um sanna Gudræfne.

DRÖTEn þen þu míer að lei-
ta þín/svo að eg þíne þig/
þvi hvorneñ fann eg að leita þín
nema þu fenn míer það? Og
hvorneñ ma eg þinna þig ef þu
spner míer það eðfe? Min Gud
gef þu míer að eg jafnlíga leita
þín/

þijn/med allre Alvoru og And-
 varpan/og læt mitt Niarta læn-
 ga eftir þiet / svo eg hafa alla
 minna Lyft og Gledu i þiet / Am.

II. Capitul.

Gudræfelig Þoppyrrian og End-
 ing siethværs Dags.

D. M. L.

A Morgna þa þu stendur upp/
 skaltu Signa þig med þessgu Kr-
 offmerke/ og frigia.

I Nafne Fodurs/ og
 Sonar/ og Anda Lei-
 lags / Amen.

D iij

Gjdan

Sýðan a Ríste þallandæ/ síðan
 be edut standandæ/ les Truatjæn
 fugna/ og Sæder Dor/ þar ept
 ær þessa Bæn.

Þu æt gíore eg þíer mín Ním
 neske Fader / þýrer JESUM
 Christum þínn elskuligan Son
 mín DROTTEN/ að þu hefur
 mig a þessare Nottu þýrer alla
 um Gfada og Næfka verndad &
 varðveitt. Eg bíð þig/ að þu
 vilíer mig a þessum Deige og
 eirneñ varðveita/ þýrer Syndum
 og öllu illu Mlutu/ svo að öllu
 míu Lífnadur og öll mín Verf
 mættu þíer vel þokfnast/ því að
 eg beþala mig/ mín Lífama og
 Sæl/ og allt það eg hepe í þínn
 ær Gendur

er: Mendum/ þiñ heilage Eingell
 sie þia mier/ svo að þa vonde Þa
 Vin/ þæ æfter Vold þper mier.

Geft syðan til þiñar Vinnu og
 Levdio / IESU Næpne.

A Kvöld þa þu geingur til
 Sm. 32/ Sign þig m3 heilögu Kross
 mark/ setglænde.

I Næpne Fodurs / og
 Sonar / og Anda hei
 lags/ Amen.

Syðan a Anie þallande/ Sitlan
 de edur Standande/ les Credo/ og
 Sader Vor/ þar eftir þessa Bæn.

þæftr giöte eg þier minn Min
 neske Fader/ þperer IESU
 Christum

Christus þín elskuligonn Sen
 mín DRÖGEn; að þu hefur
 mig á þessum Deige náðarsam-
 luga verndad og vardveitt/ Eg
 bið þig/ að þu vilier fyrirgefa
 miet allar mínar Synder / sem
 eg hefe á þessum Deige ranga-
 luga gjerdt og þræmed. Og að
 þu vilier mig á þessare Nottu
 náðarsamliga Vardveita/þviad
 eg beþala mig/ mín Lífama og
 Sæl í þýnor Nendur/ þín heil-
 sage Engell sie hia miet/ svo að
 Dæpullei þæ eckert Balld yf-
 er miet/ A M E N.

III. Capitul.

Daglig

Daglig Morgun Bæn.

DRÖtten Gud minn Skapare/
 minn Endurlausnare og Helg
 are/ Eg þacka þier af Niarta/
 þyrer þína Godurliga Næðars
 vernd/ og þína heilagra Eingla
 himneska Jesu og Daktan/sem
 eg hepe a þessare unálidnu Drott
 so tilflugliga edlasti / þar ed þu
 hefr af þíne Trúðeste mig dæz
 sanliga vandrætt minna Etti
 og Eftama/minna Áru/Gots og
 allt hvad eg hepe. Nier med þess
 ur þu þra miet snúed so otelians
 liga margre Ólúcku/ og Skelp
 ing/ þan vænum Sottum & hvort
 skins Næska/sem miet þessde sunn
 ad til

að til að þalla / að Elldis og
 Vatns Boda/vondum Mönnum
 zdur skadligum Dyrum/ einnenn
 þordad miet við Balde og Biel
 um þess vonda Dumar Diopúls
 sins/og allra hans Grindstafa
 Þu hefur þrælad mig þra allre
 Nerd. Eomuleidis Braddū & H
 lū Dauda/ & hefr so hialpad mī
 nu Ljpe fra týmanligre Dgiæpu
 og eilýpre Blotum. Nu bid eg
 þig audmiufliga minn Gud og
 KRISTEN/ vertu miet Nood
 egur vegna þínar Gíasku/ og
 apma þu allar mýnar Synder/
 epter þíne myfillre Myrkun.
 Þíðin þrávveigle a þessum
 Deige

Deige að glota vel til mín/med
 þíne Nád og Góðþýðe/ svo að
 þín glæska og Trúsele/sie eirn
 en þessan Morgun/ & jafnan end
 rannæt/ yfir mig fersk og ný/
 lífa sem ein Tegurdar Corona
 þínar Náðar og Mýskunfærð.
 Og so sem þu hefur mig dasam
 lga Forsorgað/ allt þra Modur
 lýse/ og gíert mig til góða/ svo
 virðstu nu eirneð á þessum Dei
 ge mín Míldeliga að minnast
 med þíne Góðurligte Blessan/ so
 að þín Nád og Gæðeise ræðe
 jafnan & Stíorne yfir mig ty
 anliga og eilífpliga. Það
 veistu mig med þíne almeð

Mende/ & leid mig med Barateft
 þína heilögu Engla/ svo að þa
 hrekkvise Döminur Döpsullenn
 þae öngva Magt yper mæ/ med
 fænu helvættsku Balde me tilþyrft
 og Ístræðum þeirra Ögudligu
 heimjins Barna i nokurn Mæ
 ta/ helldur að eg mætte ríftaga
 luga Blessan hreppa/bæde til Lj
 þs og Sælar/ og verda svo elldo
 ungis þrý og þrelsfadur þra allre
 Syndaren* Boudsku/týmáligre
 Kæpsing & eilýpre Fordæmingu+
 Lættu mín gíðrvallað Bilid/
 Bit og Skinseme/ það eg gíote
 edur læt ogíert/ vera þýnum hei
 laga Bilid underorped / svo eg
 med

med-Heilsu og Fegnde þad eis
na þullkomne a þessum Deige/
og þraimveigis/sem þienar þier
til Meidure/ en minnum Mænnis
ga til goda/ uppa þad ad eg þyr
er þinna Mæd mætte i Samþier
lage allra Nreimhiartadra og At
valdra/ Lopa heidra og veggama
þig / nu og um alla Eilífð/
A M E N.

Kvöld Bænen.

Þu þadur sie Drottinn min
Gud og Skapare/sa miet þas
nað Afvinnu veiter/ min Endur
lausnare og Saluhialpare/ min
Helgare og Huggare/ hvor miet
E i eitræn

eirneñ a þessum Deige þegur so
 rífugliga audsyndt sjna þurðan
 liga og yperflotanliga Gæsku
 og Godghrne. **ORÐ** Eenn
 þier einum ber Heidureñ/þar eo
 þu þegur svo Næðarsamliga
 Vænhert mig/ og a þessu Deo
 ige audsyndt muer og minnum so
 marga og ofeljanliga Belgjere
 ninga/eirneñ Þedursliga þra mi
 er vendad allre Þluctu og Næ
 skafemidum / bæde til Ljps og
 Sælar. Eg bid þig audmiuf
 liga að þu vegna þeirrar dýrma
 tu Þerðskuldsunar og Forþien
 ustu þíns elskuliga Sonar Jē
 su Christi míns einka Endurs
 lausnara

lausnara og Neilsuglafa/ virðu
 est að fyrtergepa miet allar mýn-
 ar Spnder / með hvortum eg hepe
 bæde vitanliga og ovitanliga /
 a þessum Deige sem endrar næt /
 þig sárliga fligt og modgad /
 Vardveittu mig nu a þessare
 Nottu / og alla tíma / under þíne
 þodurligre Vernd og Vardarski-
 ole. Vínfrýng mig með Vakt
 an þína heilögu Eingla / og Sk-
 iallborg þess himneska Ner skara
 so mínu Sæl og Lífame / Ára /
 Gotz og allt brad eg hepe / sie
 vel verndad og vardveitt. Enu
 þu þra miet hværskins Blucku /
 Skielþing og skadligum Gotta
 E ið um /

um/Elldo & Vatns Boda/eirni
 Atas vðra Maña/ & Dgn þsra
 Dyra. Geim þu mig þ Ballde
 og Vielum þess hreðvísa De
 vinar Djeþulsins/ og allra þns
 Btsendara/ & þorda miet & mjin
 um vid siethvörre Reyð og bræð
 um Dauda/so að Sæla mjin og
 Ljþ mætte þullföliga þrellast þra
 tijnanligre & eiljþre Blotun &
 Þordæmingu/ uppa þad að eg þ
 þin nædugan Billa og Belpoð
 nan mætte med Neillbrögðe og
 Gladværd aptur sia og skoda þ
 lyffeliga Dags Lios/ og þig san
 an Gud Þedur/Son og heilagan
 Anda/ vegna þinnar Gíastu og
 Erus

Truðeste / syðann caplatanliga
 vjðþrægia og vefsama / ásamt
 með þeim dýrdliga Skara hel-
 lagra Eingla & retvaldra Guds
 Barna um alla Eilífd / Am.

IV. Capítule:

Morgun Bæn a Sunnudegu.

J Eg lofa og þrýsa þig min
 Gud af öllu Niarta magna /
 að þu mig a þessare umíðenne
 Nott mý Bernd & Bardveitflu
 þína N. Eingla / þess næðarsam-
 liga bevarad / og láted mig a
 þessum Sunnadeige með Glede &
 Heilsbrögðe lífa / a hvörum þu
 þess ei allemosta þondverdu Lios
 E líj ed skape

ed Skapad / heilður eirneigenn er
 minn Endarlausnare / a þessum
 Deige / nær til Riettlætis upp
 aptur ríseñ. Jeg bid þig ande
 miufliga / upplís mitt Niarta
 þyrt þín heilaga Anda/med þvi
 endurlífgáða Liofe þíns heilfu
 samliga Ords / að eg sem ríett
 lioffins Barn þenñ Sunudag/
 edur Solardag/christeliga vötena
 de til Lops & Ordror þeirre him
 nesku Riettlætíns Soolu/ & að
 eg gledie mig jagnanñ við það ei
 lypa Gledenar Lios / Minneskre
 Ordr/og ende so um síðer þetta
 Stundliga Lyps þarsælliga / að
 eg a síðasta Deige til eilíps
 Lúfo

Lýss gleðeliga Þpprijsa n. a. ke
A M E N.

Rvold Bænen.

Öf adur sit DRÖT Einn/
sem mig þenar Dag so Rada
öfamliga verndad hefur/og með
Sölgd sinna heilegu Engla þor
salliga leidd/eitnen þra öfettan
ligum Næskasendum Eölar og
Lýfama / mildeliga þrelfad.

Minn Gud þyrirgeþu miter nu
allar minnar Syndet / Bevara
minn Lýfama og Eölar / læt mig
rosamliga Eöpa/ gladværan t
heilbrögðan upp optut Vafna/t
þiet Næsk Eöpa og vegsama um
alla Eilýfd/ Amen. Min

Min Gud/ vertu og siertu ætíð min Nyskunsamur Gud og Fader/ Þu þu í mínu Siarta/ Bivara mig og alla mína á þessare Nottu/ hlýðdu mér þyr er vondum og skíspeligum Dröllum/ þyrer Dværdar Befu/ og óþorsum Ahuga/ þyrer þungum og hneyrlanligum Þoufum/ og þyrer allre Neðd / Í þínar Mendur þæfel eg min Anda/ þu hefur mig endurleif/ **ORÐ** en frúðastu Gud.

Gud Fader það sem þu hefur Skapað/ Gud Sonur það sm þu hefur Endurleyst / Gud þeir lagur Ande það sem þu hefur þelgað/

helgæd/ þad þel eg nu i þýnar
 Mendur. Þýnu Euddeamliga
 Nafne sie Eop/ Mia æ Eyrð/ off
 Fridur/ Fegnudur og Farsællid/
 nu og umm alla Eilýþd/ Amen.

Sie Nafn DRÖttens lofo
 ad og Blesad hiedan i þra og
 ad Eilýþu Amen.

V. Capitul.

Morgun Bæn a Manudögum

DRÖTTEN Almættuge

Gud / Skapare Minens og
 Jarðar/ Jeg þæfa þier af Mi
 ætta/ ad þu þesur mig a þessare
 umlidnu Nott/ Næðarsamliga
 verndad og varðvætt/ og leated
 mig

mig þessa góða Dags Líos með
 Gleði þíni / a hverjum þú hefur
 Nímenzins Þessing skapad- Þú
 þad þær þar þýrer / að þuleid
 er mig / þ þitt heilaga Orð / þra
 þessu Verallðsugu til þess Ní
 neska / og bið þig andmættliga /
 að þú lætur mig einum a þessu
 Mænnudeige / þad þurðanlige
 Mænnans edr Tunglsins Líos þ
 bæði ver og minfar / Gudræfa
 lga gaumgleipa / og þessan Dag
 með góðri Meilsu / þær til Orð
 ar en mínum Mæunga til Mót
 feindar vótenda / En þærdeilis ve
 istu mæ / að eg værest ekki illa
 Þimbreyting og Þföðugleika þ
 Trunna

Trúne & Framferdenn/ og þessu
 lagnframt þad margvissliga mæn-
 lande Eilíand þínar Christilig-
 rar Kyrku hier a Jordunne svo i
 huga/ að eg ætíð þar til stunde
 af Niarta ur þessum þallvöllu
 Dvalifomleifa i Kytle þíns eil-
 lypa Liofs og Gleda að komast/
 þótt Iesusum Christum þinn
 elskuligan Son/ vorn Drott-
 en og Herri/ Amen.

Kvöld Bænen.

I Ofadur síe Drottinn
 Gud og Fader/ sem mig þú
 en Dag hefur með Heilbrigðe
 gledeliga vifenda hafið/ og þýtt
 þ
 sinna

sinna N. Eingla Bernd / fra
 ellum Stada og Fære Sælar
 & Lífama/næðarsamliga Bevat
 að/sem mig a ellum mǫnū Beg
 um og Stigum varðveitt hafa.
 Míñ Gud þyrregeþdu miet allar
 mínar Synder / þyrer Jesum
 Christum þíñ elskuligan Son.
 Tak mig að þier o goode Gud/
 hialpadu miet í allskins Raud/
 eifum þa Ljped endar/ Amen.
 Du treðaste Nyrder Israels/ þ
 ar og sjð veendar og vaker þier
 þíðala eg mín Lífama og Sæl/
 Ljð og Neilsu/Þru & Andlegd
 það er allt í þíne Hende. Til
 þín upphæð eg mín Angu/ þvo
 adann

adañ miet kemur Nialpen. Mjñ
 Nialp kemur af DRÖTNE/
 sem skapad hefur Nimen & Jörd
 Myrkura þu miet mildde Gud/
 upplös mjñ Augu / að eg ei f
 Daudanum ut af söpne / þu sem
 lifer og ríker að Gílfu / Am.

Jeg legst nu og söpna i Frø
 ide / þvi þu Drottēn alleina hís
 alpar miet / so eg eldungs is óhul
 tur Sve og Bygge under þínnu
 Verndar Skiole / Amen.

VI. Capítule.

Morgun Bæn a Þridiudögū.

A Emattuge Gud og Gílfu
 Fader / Jeg þacka þier af

Þiarta/ ad þu hefur mig a þess
 are umlíðene Drott Næðarsam-
 luga verndað og varðveitt / og
 láted mig heilast og heilbrigðast
 lífa þessan Dag/ a hvorum þu
 hefur Símparhæð þra því
 þurra aðgreint/ & ei sýður Drott
 neit en Jórdna með þine Bless-
 an þyllt og þriopgag þier til
 Drottar/ en Málfagnenu til Drott
 sendar. Þeg bid þig andmunt-
 luga láat mig jopna þín Tru-
 lunda Dienara funden verda/ og
 með skýldugu Þacklate þessat
 þínar Godgjærder so bruka/ að-
 eg i þínum Áldengarde christe-
 lige Ríkiu ætíð blífi / sem
 græn

græn og blómgaður Olíevidur
og að eg allerna þorlæte mig
uppa þína Bæsku & Góðgirne

Læt mig þessan Dag með góð
re Heilbrigðde hefenda / þier til
Dyrdar / en mínum Naunga til
Gagns og goda. Læt mig blóm
gast sem Palmavid under Kroff
ens Þunga / og allskins Þöfnu
um / og hvernen sem Motlætting
anna Þölgjur þferðynia / þa læt
mig þó þessan af miet gefa og
aplætansiga Avestu Ernareñar
og Doleñmæðeñar / þínu heilaga
alla Naþne til Leps og Dyrdar /
og odrun til Gagnsemdar og
Góðs Þferðæmis / Amen.

Kvøld Bæuen.

Spadur sie Gud minn Herra
 og Fader/ sem mig þessan Dag
 hefur lætt vel vótenda / og of
 skjærte Næd og Miskunfeme
 milddeliga varðveitt mig fyrir
 ellum Næskasendum Lífs og
 Sælar/ og fyrir allre Bondsku
 Diöpsulsins/ og hans Betþæra/
 so ad eg Guds Gæsku og Trus-
 þeste með glödværum Múne ma-
 lopa þrýsa og vegsama allt til
 nærverande Stundar. Hjalpa
 miet þannveigis minn Gud/ svo
 er miet nógfamliga hjalpð.

Hjálpa miet þá öllum minn
 um Spöndum/ hjálpa miet a Sæl
 og Lífama

og Lífama / hialpa miet Lífma
anliga og eilífliga / Amen.

Min Gud varðveittu mig þyr-
er alre Dgn / Næðflu & Þpbode
Næturenar. Varðveittu mig þ
skadligu & skindeligu Siufdemu
þyrer Elldo og Vatns Boda /
þyrer breadum og ovísum Dau-
da / og öllum Þþætum Lyps og
Emlar. Vertu hia miet svo
þarp eg ei að Kvíða / vertu mitt
Lios og Heilfa / vertu Styrkur
míns Lyps / svo þarp eg ei þyrer
neinum að Drott.

Vertu mitt Hjalpar Næð / og
lat mig ei rata i neðra Dlíctu
S iij . og aug

og engva Plagu nælægiast mig
 nu Næmkyne. Hertra JESU
 Ehrste/ bevara þu minn Ljama
 og Sæl þyrir Syndum/ Skada
 og öllu Illu/ Lat mig rofamliga
 sofa/ og veð mig upp aptur a
 riectum Ljma/ að eg meige með
 Gledde aptur sia Lios Morgun
 dagsins / og a Sælu og Ljpe
 Blesadur/ þig mitt Lios/ minn
 Neill & Ljþ/ oafstamliga þrýsa
 um alla Tilgjð/ Amen.

VII. Capitul.

Morgun Ben a Midviku
 Dögum.

JEG lofa og þrýsa þig minn
 Gud og Fader / að þu með
 þinnu

þíne Guddómígre Nípd/hepar
 mier Næðarsamlíga viðhalded
 þessa umlíðna Mott / og læt
 mig þessa Dags Lioos med Gle
 ede og Neilbrýgde sía og lípa/a
 þugrum þu hefur skapad Sol
 og Tungl/þíer til Dyrdar/ enn
 Máneskrunne til gagns & Geda.
 Jeg bíð þig Níartanlíga / læt
 mig eirneð þessan Dag med ged
 re Neilsu wtenda þíer til Dyrd
 ar/en Næungunum til Nýtsfemd
 ar. En einku & síerdeilis gíeg
 du mier þitt Guddómígt Al
 mætte/Þítsku/Þíæsku & Wíng
 skunfeme þaflætlíga að víðfari
 eft / uppa þad þínn elskulígur
 Sonur

Sonur / þad sanna Ljos og Sol
 Ríttlætisins mætte mig eirneñ
 til eilíps Ljps upplosa / og ept-
 er þessa Nims þallvalla & þor-
 geingeliga Bern / leiddu mig til
 þess eilípa Ljoss og Dyrðar / þar
 þeir ed eðrum fendi hápa / muna
 lioma sem Nimensins Geislar /
 og þeir mergum vífsad hápa a
 Ríttlætisins Veg / sm Stíora
 ur ætíð og eilípliga / Amen

Kvöld Bænen.

Þofadur sic **ORATIO** Tenn
 min Gud sem mig eirneñ þeñ-
 an Dag hefur með Gleda wten-
 da læted siet til Dyrðar. Minn
 Gud

Guo þyrger þu mæ af Næd/
 hvað sem þellst þu þær a
 mote giort/mið Nærunu Orðu &
 Eordum/vitande edur ovitande
 þyrer safer dymæstrar Forþien
 þtu/ og saflausrar Þýnu miðne
 Nerra og Neilsugiafara 3 & Su
 Eþristi. Bædventu mig þyrer
 ælsu Næska/gieþ mæ sætt að
 sofa/ og gleðeliga upp aftur að
 vafna/ og eilífsliga Sæluholþne
 um að verða/ Amen.

Næd Þedursins þiome mæ/
 Þýsdoomur Sonarens endurs
 nære mig/ Kraptur heilags An
 ða Þpplýse mig / mið Sþapare
 Rættu þia mæ/ mið Endurslaufs
 nære

nare hjálpa þu mier / mín Hugg
 are brædu hja mier og huggadu
 mig. **ORÐ** En blesse mig
 og varðveite mig / **ORÐ** Ottinn
 loate syna Afionu lyfa þæt mig
 og vere mier Næðugur / **ORÐ** En
 en snæve synu Auglite til mín /
 og geþe mier Frid. **ORÐ** En
 en Gud mitt Lof / mín Heill /
 mitt Traust / og Styrkur mín
 Ljós / geþdu mier nu Frid & Ro
 sýðan sálshjálpliga Endalyst /
 og epter þetta Ljós / eilíða Gleði
A M E N.

VIII. Capitul.

Morgun Bæn a Fimmtudagū.

Jeg

Jeg paa paa Almarstuge
 Gud og Fader / ad du befær
 mig a pæssere umlidenste Noott
 mildeliga bevarad og allt til
 þessa Dags med Gled og Neil
 brygde Nædarsamliga sparad /
 a hvortum þu hefur lagt þína
 ypperstötanliga Blessan yper
 Sugla og Fiska / og oft þar med
 þína nædarríka Forsorgun tied
 og andspndt. Jeg bid þig and
 miufliga / læt mig eirne þessan
 Dag þína Godgiorda niz Nærst
 ans Paflæte vel mofa / og þitt
 Gudvömligt Almætte / Wisdom
 Gæsku og Mylskun þar wt af
 Gudræfeliga Thuga / sem og þa
 G heverds

haverdugu Kvældmæltíð vora
 Drottens JESU Christi sem
 hann á þessum Deige Jafsette/ og
 hans dýrðarlíga Minnaper/ sem
 lýfa á þessum Deige skiede/ að
 ég þessu aldrei forglenne/ so ég
 þra Reidarþrumum þíns Lög-
 mæls þrædur/ en fyrir þitt næð
 at rífa Evangelium endurnærd
 ur/ og lýsgadur/ þier til Dýrðar
 en mínum Mæunga til Nótsemd
 at lífa mætte/ og þig óaplætan-
 líga lópa og Begsama/ þier fl-
 undliga/ enn síðan eilíflega/
 A M E N.

Kvöld Scenen.

Lofadur sé þa Mýskunfame
 Gud

Gud/sem mig þennan Dag hefur
med Heilbrigðde christeliga vten-
da læted / og minn Lífama og
Soul þra allre Olucku Næðar
samliga verndad. **ORDET**

en min Gud / tak mig eirnen a
þessare Nott under þitt Godur-
ligt Miskunar Skjol/og bevara
min Lífama og Soul / Þru og
Gotz þra öllu illu/ Giefz miet
Sætt ad sofa og Heilbrigðum
upp optur ad Balsna / þig ad
lofa og þrúsa aðeinsu Amen.

ORDET En þijn hægre No-
nd styrker mig / þitt Rietflæte
hughreyfz mig/ & under Beind
þina Armleggia hez eg mitt At

hvort / þa eg legg mig til Sæn-
 gur / þeinfé eg til þyn / þvi þu
 ert minn Nialpare, eg under Efa-
 ngga þmā Bængia er mitt Efla-
 ol. Mjāna Sælu þorleinger til
 þyn / þyn Rietunde viðhalda
 mīer. Minn Gud vert mīer a
 hvort Stundu eg Augnablīfe
 viðbunum ad vera vīd mīe Burt-
 þer / med þvi eg vert ecke nat-
 loma mune mīn sūdasta Stund
 ad þu mīna Sæl þra mīer freps-
 ier edur med þm seinasta Deis-
 ge Enda gīrer a þessare Vera-
 elldu. Lættu mig a sūdasta
 Deige heyr þa gledenīgu Kausl
 til mīn talada / Eya þu gode &
 Tru

Trulhynde Dion / gæf þā i Foga
 nud þins Herka. Kommed bless
 ader mins Godurs / og eignest
 þad Ríse sem þú er þórrerbræd
 þra Þpphaze Beralldarennar /
 Þad veite miet Gud Fader / þyr
 er JESum Christum i Krafte
 heilags Ando / Amen.

IX. Capitul.

Morgun Bæn a Föstudögum
 Jeg þacca þier minn Gud
 og Minneske Fader / að þu
 mig eirneñ þennann Dag hefur
 lifa láted / a hvortum þu ecfe
 allemasta hefur skapad þan þyr
 sta Man epter þine eigen Mynd
 G ið heildur

heilur og eirneñ mig i Syndun
 um deydda og af Diöplenum het
 tekna Mañeskiu þyrt þíns el-
 skuliga Sonar Blod og Deyd
 a Krossenum / þra Syndunum /
 Daudarum / Diöplenū og Nels-
 viltis Kvæsum þryad og þrelfad.
 Jeg bid þig af Niarta / læt mig
 þeñan Dag / þínu Raðne til
 Lofs og Gyrðar / & mínum Na-
 unga til Nöfsemdar christeliga
 vofenda / og hialpa miet að eg
 þvilýfre þinne Elsku og Trú-
 þeste aldreigleime. Endurnya
 mig Dagliga eptir þíne eígent
 Mynd / að eg hugge mig jafnan
 við míns Niartás elskuliga heil-
 sugiðara

fnglaþara Bled og Deyd / og
 Guds Barna Styrheit rítteliga
 bræfe / so eg þig þar þyrer hiet
 Stundliga / en sjðan Gilyþliga
 lofa og vegsama mætte / Amen +

Kvæld Bænen.

Loðadur síe Gud mín Herra
 sem mig þennann Dag hefur
 Christeliga xtenda loated. Loð-
 adur síe DRÖTtun sem ei bukte
 fastar mínæ Bæns / og snyt ei þra-
 mter síune Godeþrne. Loðadur
 síe DRÖTtun mín Styrkur /
 og Athvarþ / mín Hialp i þeirre
 floru Deyd / sem off alla hefur
 haddarsamliga Verndad þra öllu
 þære Lífis og Lífama / er off

heyrde kunnad ad snerta / edur off
 snert hefur vitande edur ovita
 ande+ Seg seige þier Sep
 Oprd og Væðer / þu hiñ Al-
 mættuge / ad þu allamýna Þe-
 vine syneliga og osyneliga hefur
 til Bafa teled / & mig þyrer þeir-
 ra Bondsku og Blættiskap svo
 Næðarsáluga Verndad & Vard
 veitt / mitt Niarta er glædvært
 og mín Sæl prýsar þig fyrir
 alla þína Gæsku og Mýskun
 seme / mín Tunga skal þápa sý-
 na Nædu um þig / og ætíð svo
 seigia / lofædur sje Gud / og blest
 ad sje þæs heilaga Nafn ad E-
 lþu+ Gud min þyrergefdu mætt
 allar

allat mǫnat Synder / gef mīc
 sætan Svepn / vǫrdveittu mig
 þyrir öllu Illu / Vef mig upp
 optur með Bladværd & Heilbrig-
 de / og læt mitt Niarta Tungu
 og Mun / þig lofa bæði nu og
 sýðar mér um alla Elfsd /
 A M E N.

X. Capitule.

Morgun Bæn á Laugar-
 dögum.

J Eg þakka þér minn Gud /
 að þú hefur láted mig þessan
 Dög Bladværan og Heilbrigða
 an þá og þífa / á hvorum þú
 ecke að eins hefur hvísl eptir
 þessendaga Skapun allrar Vetrar
 allðateinar /

alloatenar / og han helgad / þello
 ur og eirneñ þezur þm elskuliga
 ur Sonur minn Nerra JESUS
 Christus minna vegna Græpeñ /
 a þessum sama Deige hvílf i
 Grepeñe / og miet þa eilífu Nv
 ijd wtvegad. Jeg bid þig and
 miufliga / læt mig og so þenann
 Dag þier til Dyrdar / en Næ
 unganum til Nysfendar wtenda
 e þm Nvifdardag ætíð mð Nl
 þone hallda / og mig i Dag af
 Niarta þar til reida og brva
 Gefdu miet þa ríettu Sælar
 enar Nvild og Roseme i Christo
 JESU. Læt mig uppa hans
 dyrmætu Forþienustu med Fride

og Fegnude um fýðer skiliast
 við þennan Eyndardal/og i þý-
 na himneska Nýld og ævarans-
 de Sabbathsdag innganga/ hvor
 eg þig fyrer alla þína Belgtor-
 ninga lofa/prýsa og Begsama
 meige að eilífðu/ Amen.

Kvöld. Scenen.

Of sie þier þu allra hæðste
 Dóndlige Gud/ Lof sie þine
 mildre Gæsku & Miskunseme
 Lof sie þine eilífte Epefe og
 Gælleifa / að þu þegur mig a
 þessum Deige/og a allre þessare
 umlidenne Bifu/ fyrer øllum Ef-
 ada og Næska Lífis og Stalar/
 so Nædar

so Næðarsamliga bevarad / og
 til þessa Ljma Gæðurliga vart
 veitt & viðhalld. Jeg bið þig
 að þu vilier þeirre Gæðsku sm
 þu hefur við mig uppbjrt
 Næðarsamliga þamhallda / og
 mig á þessare Nottu under þíne
 Guddomligte Vernd / rosamliga
 hvílast láta. Gud verstu minter
 Næðugur eftir þíne stóru Gæð-
 ghrne / og afmæli Synder mýnat
 eftir þíne mikellre Nýskú seme.
 Lattu nú i Dag allar mýnat
 Synder ut af deya under eins
 og eg ut af sofa / so eg meige
 roesamliga sofa / Glæðværlega
 upp eftir Vakna og tilfomande
 Þíu

Þífu christeliga uppbyrja og ut
 enda/ þíer til Dyrðar/ mínum
 Næmunga til Nýtsendat/ og míer
 sálþú til Gagns og Góða/ svo
 eg meige viss og óþadur vera
 um þína þóðutliga Trúseste &
 Miskunfenne/ þíer Jesum Ch
 ristum Amen+ Netra Gud mín
 Fader/ seg þeþala nu mín Lífama
 og Sál/ Áru og Gótz/ og alla
 mína í þínar Nendur / vörð
 veittu oss Dag og Nott/ í þín
 ar Nendur þe eg mín Anda/ þu
 þeþur mig endurleyst / trúþa
 Gud/ þíer sje Lof og Dýr
 að Eilífu/ Amen+

II. PARZEL/
 Bæner og Gudræfeligar I
 huganar a Nelgum Dögum
 og hellstu Gærdium.

I. Capitul.

A Nelgum Dögum þegar þu he-
 prer hryngt/ edur fallad i Rort-
 -iu/þa les so ap Psalme
 Davids 122.

A S því þa gled eg mig / þod
 til min er sagt / vier skulum
 iunganga i Hws DRÖttens.

Psalm. 5.

ERT eg vil i Trauste þinnar
 myklu Afskunar iunganga i
 þitt Hws/og tilbida fyrir þíni
 heilaga

heiloga Mústere í þínu Otta/
leid þu mig **DRÖTTEN** í
þínu Ríettlæste.

Psalm. 25.

DRÖTTEN víssa þu mier þína
na vegu / og lær mig þína
Sotsígu. Leid þu mig í þínu
Sannleika / og lær mig / þvied þu
ert Gud mín Stelfare / Dagliga
na vona eg á þig. Mústin **DRÖ**
OTTEN þína Múskunsenda / &
þínar Gíðsku / sem vered hefur
fra Upphæge Veralldar / Amen.

II. Capítule.

Bænir fyrir og eftir Pre-
dikun.

Bæn fyrir Predikun / edur
Neyrn Guds Orða.

O Mættuge Gud/Wyfskunsame
 Fader/ med þvi þar er uppa
 fomen vor Ealsubialp/ad vider
 hopen riettan Skilning þins
 heilaga Ords/ þa veit þu miet
 og ellum Eyrifnum Wænnu/
 ad vider frialset þra ellum Þers
 alldligum Þaunum og Ahyggju
 med allre Rofgiæpne i sannre
 Eru / mættum þeyra þitt heil
 laga Ord / og þad rietteliga Ja
 huga og Þpervega/ so vider fyna
 um þinn Guddomligan Willa
 riet ad þetta og læra/og þeim
 sama med allre Þrundan epter
 ad þylgia/þier til Lofs & Ord
 ar/þærer **YESU** Christum
 vorn Netra/ Amen.

Wæn

Bæn epter Predikun.

Jeg bækta þier minn Himneske
 Fader / þyrer þa stóru Næð
 þinna / að þu þyrur loated Rúnns
 giora mier aumtú Syndara þitt
 heilaga og Nuggunarþamliga
 Ord / In þrycktu þvi ok Gud / æ
 In sigla það i minnu Niarta / svo
 að eg og allir Christner Men
 aukustum og eplustum i þessum
 i þine ríeffre Rþningu / loat það
 ei alleinasta þia off / heildur og
 so öðru folke frungiert verða /
 og utbreiddast / svo að það þræte
 vor Niertu og þriockge þau / so
 sem Regn þriockgar Jorden æ
 gíerir þana Avaxtarþama / uppa
 Nið það

það vier þig eilífaþi Gud lærú
 rítteliga að þessia/afalla/lofa
 heidra/ & þær giora. So að
 allt hvað sem vier giorum/edur
 lætum ogjört / þa þegum vier
 þvi og þegdum epter þýnum hei
 logum Godordum / og verðum
 japnaþi þundner & hlýðni þess
 og um sýðer Muttakande þess
 eilífa Lífs/ og Minnaríflis
 Arptofu/sem vor Drottin Jē
 sus Christus hefur oss rötvegad
 og aprefad/sýrer sína Blesada
 Forþienustu/ Amen.

Dyrd sie Gude þedur/ Gyne
 og heilogum Anda/svo sem þun
 var að Þpphæpe / er en nu og
 japnaþi

laßnann blisur, um Alder Ald-
da/ A M & N.

III. Capitul.

Um Framgang og Bardveit-
slu Guds heilaga Ords.

Jerem. 15. Cap:

DROTTEN þitt Ord er vor
hiartens Glede & Huggun/
því vér eru nesnder epter þína
Hafne/ Drottin Gud Zebaoth.

D. M. Lutherus.

Oh þu eilífe gode Gud & Fad-
er vors Drottens **JESU**
Christi/veit oss þína Næð/ að
vætt af Alrd & Kostgiapne yðs
sum lærum og lesum heilaga Rit-
ning/ so vætt mættum rítteliga
6 119 lest &

leita vors Endurlausnara Jesu Christi/og hañ þar sjæ þinna
og þyrer hñs Forþienustu eilífa
Samskiptalp frá & óðlast/Amen+

Sa same.

Þu Glaskurðe Gud / halltu
vid Magt þia oss þína heilaga
Orðe/og gíep ad vier festum oss
eðfe vid Mána Setninga/ sem
ei eru Grundvallader í þínu
Orðe. Gef oss vort dagligt Bró
and/send oss trua Predikara sm
erugger og óhrædder síu ad see
ígia Samleikna/ og veria þína
lítsu Mírd þyrer Vspenum og
þeim glepsande Bergum+

Same

Oh sæte Merra Jesu Christe/

þu sem mitt Hjarta hefur upp-
 lýst með þínum Sannleika / veit
 þu mætt eirvæn hjalp og Nád
 þíns heilaga Anda / það að gje-
 ra og þrámfæma / sem þínum
 ræðugum Vilja er þægilegt &
 þökknauligt / þu sem með þíni
 Minneska Födur og heilögum
 Anda lifir og rífer ein sannur
 Gud bleffadur að Elíþu / Ám.
 Same.

Óh sæte Nerra JESU Eriste /
 þu sem ert vor Ljos / upplýs og
 stjál vor Hjörtu í þíni Krapte /
 þú þitt Heilfúsamliga Ord / til
 elíþs Lúps / því þú er Kræfur
 en & Orðin til Elíþdar / Ám

IV. Capitul.

Sæner um Adventu/edur
Jolasfestu Lyra.

I. **H**er þu gode og gæskur þu
le Gud/ gef ad og mætte
vera i þeirra Noop og Tolu sem
þeigensamliga mættala þu i Son
Jesū Christū/ & syngia Nostana
Lopadur sie Gud/ ad vier þeian
Kong hefum/ og erum og þeittu
Christner/ þvi Christur er vor
Kongur/ i hans Nasne erum vier
skyrder/ og i hans Blode þvege
ner & hreinsader af voru Syrdū
Læt oss i þessare Sælubialpligu
Lru/ Radpasti blýpa/ Amen.

2. D Næro

2. O Nerra Gud Minneskefader/
 er/gef Lucku og Neill þeim Syni
 Davíða / þínu Elskuliga
 Syni Jesu Christo/og hans
 Rongsríke/ gef ad hann mætte
 og so styrkja til vor þínu Na-
 þne/so það sér blessað og luckest
 vel/ AMEN.

3. Vor Gud/vef þu oss upp so
 ad vier sínum reidubunur/ þa þín
 Elskulige Sonur kemur/ad taka
 við honum með Fegnude/og þle-
 ona þier með breinu Míarku/þyr-
 er þan sama þín elskuligan Son
 Jesu Christu vorn Nerra/ Amen

V. Capítule.

Öxner um Tíðafjarna.

Gíalpa

Hjalpa þu oss eilífe gode Gud
 að vier hlutfakande verdum
 þess Gagns og þeirrar Blessun-
 ar/sem þu ulla Fæðing þíns el-
 skuliga Sonar JESU Christ
 með sið færir/so að vier æð vör-
 um syndsamliga Getnade & Gæð-
 ingu. þegader/mættu verða ný-
 fædd Guds Born / þyrir þann
 sama þín elskuliga Son JESU
 sum Christum Amen.

S. Bernhardus.

Du gode Nerra JESU Christo
 íste/þo þu værer Sonur Gu-
 ds og faðtur Gud/eitrar Veru
 og Underfetu með Gedurnu &
 þeim heilaga Anda/ og bygger
 í þess

I því Liofe til hvers. eingeñ fan
 að komast / og þó þu bærir alla
 Slute með þínnu freptuga Orde/
 þá hefur þu þó ecke þyrrelited
 vora Lund/ heildur komstu opann
 til vor/ & nidursecter þíne Ma
 jestatis Dyrð i vorn áuma Zeif
 leika/ so þu mættet smacka vora
 Nregdar Gynnd/ & að þu tilreidd
 er off & bægget að Ngu til eilípp
 tar Dyðar.

Þu ert komeñ Nerra JGU
 ei svo sem Gramande þra einn
 Stad til annars/ edur svo að þu
 haper Ninnana þorkated/ heildu
 ur hefur þu á þig teked vort
 Nollu og giert þig so off næ
 J lægan+.

lægast. Ja/þu ert fomen þar
 Konungligum Stole þínar Dyr
 þar / og stíest niður í Ljós einrat
 þyrerliteðar Meyar/hvort ed þó
 þar skjrt og brein / og ei þarðe
 nokurn Mann fendi. Þ þenar
 Ljós ertu þar þasamligum Krappi
 ee Guds/ og Yferskyggingu þeis
 lags Anda Gefeð/ og þar þenne
 þæddur einn saður Madur / þó
 so/ad þyrer stífa hollðliga Þæð
 ing þa þerur þijn Guddomlig
 Eign eeþe Minfu lided/nle þell
 dur Meydomur þínar þlessadrar
 Modur skaddast.

Oh þvölg þurdanlig Mad/
 þ þvölg ofeigiðlig Mysskan ee
 stíft

Nýst? Minn Drottinn Jē
 su/þu ert Gud þeirrar allra þæs
 leitustu Lignar og Dyrðar/ og
 þó þóttu þær ecke Mynkun að
 vera Fyrrliten Madur/ Ja/ að
 vísu einn aumur Madfur / af
 Psalm 22. v. 7.

Ja/ þu lieft þad ecke nægia
 að vera vor Fader og Drottinn/
 þelldur villdur þu og einne
 verda vor Broder. Fyrer slíka
 þína órofskjóttanliga Mod og
 Velgjörning/ seiginn vier þu
 er Lof/ Dyrð og Meidur/ frá þvi
 nu er/ og til Eilífdar/ Amen.

VI. Capítule.

J þ

Nýnne

Nyars Bætur/og Thuganar
 Nafnsins JESU.

S. Bernhardus

Opned JESU er so sem Nun
 ang i Muñenum/ lyfeligur
 Míomur i Eyrunu/ Bledsaung
 ur i Niartanu. Míu JESUS
 er mier sætur i sínum Orðum/
 sætur i Alite/so sm sa allra þyð
 aite a medal Mannanna Sona/
 Psalm. 45. v. 2. Sætur i sí
 nu Nápn/hvort ed þra Eilífð
 er vygðt og blesad / að Engla
 enum bodad / og að Kong
 enum Salomone þyrerspæd /
 þar hann seiger. Þítt
 Nápn er mier viðhellið Salve/
 Cant. 2

Cant. 1. v. 3. Þviad þar er ec
fert aðad Nafn i hvertu vici kunn
um Gæluholpner ad verda/ og
Þofulaña Siörningab. 4 & 10
Capitulum. Matth. 1.

Sætur er og svo minn Neilsu-
giapare i sýnum Þerfum & Þa-
fendum / i Þmivendan þeirra
Syndugu/ og i síne Lydingu og
Þouda/hvar hans Elska/ Tru-
þeste og Þæd agiætliga leppu-
rar og Siömer. En allra sæt-
astur og elshuligastur mun hann
verda i Ekodun hans Þyrðar/
Job. 19.

Lutherus.

Nafned JESU a oss jafnañ

J iij

Niels

Niartfiært að vera / og þar við
 eigum vier að Nugga oss í eilu
 voru Moflæte og Freytingum/
 að Sonur Guds. vor Herra Eþa
 þur heiter / JESUS / það er / En
 durlausnare og Stelsare / Negg
 ormsins Naufabriotur / 1. Bos.
 Mos. 3. Capitula. Sa ed oss
 hialpar í mote Diefslenum og
 hans Rífe.

Gud. Fader alkrar Nuggunar og
 Moskunat virdest seddan Tru
 og Traust dagliga að auka og
 epla hla oss / og hallda oss þáft
 við sig / þyrer vorn Endurlausn
 ara JESUM Christum / Amen.

VII. Capitule.

A Open

A Openberingar Nattid Christi
edur Prestanda.

Lutherus.

Þessi Nattidisdagur hefur þ
Nafn / ad hñ fallast Openber
ingar Degur Christi / því so er
sagt / ad þessar þrjár Openbera
ner hafa skied a þessum sama
Deige (þo ei a sama Are)
1. Þa Christi Openberaðest Vit
ringunum af Austurælfu þyrt
Eina Stiernu. 2. 3 hj Skoru
vid Jordan / þa hñ var Ekyrda
ur af Johanne / og 3. i Brudkaup
enu i Eana Galileæ / þar hñ
gierde sitt þyrsta Dæsendarverk

En hvørneñ sem þessu er vared
 þa er hans Öpenberan þyrer
 Vitringunū mög merkellig.
 Þvi slíkt er oss til Nuggun^r skr
 íþad / að vier Þeckū Gude þar
 þyrer / að han þyrer Christū þess
 ur þvilíft Ríke hiet a Zerdunne
 sett og stíptad / i hvörin ecke ept
 er Verdugleikū / heildur af Ríad
 og Rískun verdur við oss händ
 lad / hvörier komner erum a Ne
 idnū End / en nu fallader i Sam
 þelagskap Guds Christne / so vi
 er erum nu ei leingur Bester eda
 Framande / heildur Samborgar
 ar Neilagta / og Guds Neima
 men / aþ Þíllennū til Ephes 2.
 Gud

Gud virdest Nadarsamliga ad
 leida oss med Vitringunū þyrer
 þa þegru Stiernu syne heilaga
 Ords til syne Sonar JESU
 Christum / og verdveite oss fyrir
 Döföku & Aras Döpsulsins allt
 til Enda. Svo komustū vær
 umi syder i vort rietta Gædur-lād
 hvadañ vier erū komnar / þad er /
 til Guds / hvær oss þess Skapad
 og samteingilest svo optur Öppö
 þæð med Endanū / þat til hias
 spe oss Gud þyrer Christū vorn
 æðra Kong og Kænningar / hvær
 Blessadur er umi Guld / Amen.

VIII. Capitul.

A Meins

A Hreinsunar Hættgd Mariu
 Her sium vier a þeim gamla
 Simeðe Art & Eignalegleifa
 Ervateñar/sem er/örugt Erast
 þeirra Mluta sem Madur vonz
 at og epar ei vñ þad sem þñ sier
 ecke/ Ap. Pift. til Hebr. 11. E.

Svo giorde Simeon/ þñ tra-
 rode því stadþasliga sem hentū
 var sagt og heited af M. Andga
 Eins eigū vier að giora/vær eig-
 um að trúa því vissuliga að ei
 lyp Sculuhialp heite off til þyr-
 et Christū/ að vier sielū og verda-
 um eilyppliga endurlestir þyrer þñ
 þra Daudanū/ Syndene/ Diopla-
 enum og Helvyte / og munum
 an

van Enda hia Gude vera & lifa
 so sem Postuleinn Paull vottar í
 Róm. 8. Jeg er
 þallviss að hverfe Dauðe nie
 Epp/ hverfe hið nælæga edur ó-
 lomna / etc. þær oss skiled þra
 Guds Ríðarleifa/ hver að er í
 Christo JESU vorum Herri.

Þess vegna ep þu villt sæt-
 luga og Saluhjálpsluga vtaþ soþ-
 na / þá trædu þvi stadþastluga
 að JESUS Christus þin Salu-
 hjálpare hape þurttefed alla Ne-
 dd og alla Míndran sem þier
 var í Verge. Set slíkt þyrer
 þyn hugskots Augu í sañre Tru
 hver Gíon þig óþultan og Þg
 galan san

galauðan gíorer þýr. Synd og
 Dauda sem þýr Christus er
 burttífen og yperuðen. Gud gi
 epe oss hjer til sína Nád i J^h
 su Nápue/ Amen.

IX. Capítule.

A Þodunardag Maríæ.

Anshelmus.

Þú Gud være Dvinur Mann
 eskinn/ þa heyrde Guds Son
 ur ecke Madur vorded.

I einu Orde að seigia/ það er
 og blýpur ætíð satt hja öllum
 Rícttræudum Christnum Mön
 um/ Míñ J^hesus er míer allt.
 Nú er míñ Rýðomur i Fátæft
 eñe/ míñ

minn Neidur í Þrællifningunne/
 minn Steyrkur í Banmættunum/
 mitt Ríttlæte mot Syndenne/
 minn Lausn mot Þrældæmingu-
 ne/ 1. Cor. 1. Minn Helgun
 mot Þhreinkleifanli/ etc. Ego
 jeg ma gladdur seigia med David
 af Psalmenum 73. **ORÐI**
 en þa eg hefe þig/ hyrde eg Sv-
 orke um Nimen nie Jerd. Item
 Eg mun saddur verda þa eg
 appvafna eptir þinne Mynd/
 Psalm. 16.

Lutherus.

Góddan Næð veitefi off a þess
 um Deige/od Christus þyrer sín
 heilaga Betnad/ hefur þelgad &

R

þreinf

hreinsad vorn saurugan & Synd
 umspilltan Betnad / so ad vær
 þyrer han kyñu Neilager og Sæ
 luholpner ad verda / þvi þar til
 þienar hans heilaga Ord/su hei
 laga Skorn/og þad hæverduga
 Alltarefins Sacramentum/ ad
 þ^u af uppfendrest & styrkest Træ
 en i voru Niarta.

Gud vor Nimmeskur & Mys
 skunsamur Fader virdest ad senda
 sin heilaga Anda i vor Næt
 tu/ad vier þessu træum/& uppa
 þa Træ eilíðliga Sæluholp
 ner verda mættum/ Amen.

X. Capitule.

A Jesu

A Föstudagefi Længa chris-
tig Zhugan þeirrar mætu
Mælsgreinar.

Það er Læmbed Guds sifi Surt
þatkar Heimfins Syndet/ Joh.
1. v. 29.

Jeg þacka þier Herri Jesu
Christe / þu heilaga Læmbed
Guds/sifi þarst Heimfins Synd
er / ad þu hefur og svo boret
minna Synða Kranfðæme / og
minne Eynd a þig hladed/ Za
mína degna færgætelliga færd
at vered/ og a Krossenum mína
degna af outfælgianligre Elsku
dæd/so ad jeg þætt þýnar heil-
lagat Bæder Læfnadur þræde/ og
það

þan andliga og eilífa Fridenn
 óðlast mætte. Jeg bid þig/
 látt þitt heilaga Blod og Bnd-
 er endurnæra mína Sæl/svo eg
 eilípliga þia þier vera mætte.
 Lætt mig og læra af þier þann
 rétta Heilagleika/Salleise/Lí-
 telæte / Nogverð og Þolenn-
 mæde/ látt mig uppa þitt Blod
 og Deid/Nughraustan og Blod-
 vætann Sæluhlípliga deya/
 Þyrstu mier a míne súdustu St-
 undu í þeirre Mynd og Lyfing
 sem þu uppgæfst þína bleffudu
 Wnd a Krossenum / og þegar
 mín Augu sia ecke leingur / og
 mín Eyru heyrta ecke leingur/
 og mín

og minn Tunga getur ei talad
leingur/ þa viðhalstu og betvara
í minnu Niarte þyrst þinn heil-
laga Anda þessare ljúftröptugu
Nuggun/ Síð/ þar er það Land
ed Guds sem birttekur Heimsins
Synder. So að eg þig/ minn el-
skuligaste Endurlausnare í Min-
neskre Dyrð og Begjenu með o-
tröskjótansligum Þegnude mætte
sía / lofa / elska/ og þyrst alla
þína Begjærninga prýsa og
vegsama um alla Eilýð/ Am.

XI. Capitul.

A Þessá Natýðene um Öpp-
risuna Christi.

Augustinus.

K iij

Öppris

Upprisa þeirra Daudu er stó-
 ugt og obryggdanligt. Ernanð
 attrauð Ehrifteia Manna/ þvi
 þess vegna er vor **DRÖTTE**n
JESUS Christus þra Daudum
 upprisen / að þu þyrpter eðle i
 neirn Mæta að eða um þína
 Upprisu a sýðasta Deige.
 Þvi/ að hann sie dæm/ trua lífa
 Neidnet Men/en að hann sie opt
 ur að Dauda upprisen/ er Ehrift-
 eia Mæia Tru/ hvað sem aðrer
 þar i mote mæla.

Hieronimus.

Herra **JESU**/ þu hefur með
 þíne heilagre Upprisu mier
 þullfomna Dösu gefed / migna
 Tru

Erro Grundvallad og minna
 Bon stadfest / ad lifa sem þu
 ert nu þry og þrials vid alla
 Kvæl og Eydning/og ert oðaudlig
 ur fra Daudum Upprisen / svo
 munum vier og svo a sýðasta
 Deige upprísa.

Lutherus.

God gjepe oss sín heilaga Ans
 da / ad vier ríetteliga huggu
 um oss vid Upprisuna vors En
 durlausnara/ og i þeirre Tru og
 Bon Dag þra Deige anstundum
 og eplustú / so vier mættum eilíf
 luga Saluholpræ verða / Am.

XII. Capítule.

A Upptígningar Dag.

A iiij

Berno

Bernhardus.

Þessi heilaga Nætid er so sm
 Öppþilling & endalýft allra
 áhara/andspnande off þra Gagn
 & Nofsemd & jnsiglæde off eirneð
 þar m; Guds Næd & Nofkú.

Lutherus.

Þess meiga vier fia hvad Bl
 edeliga og Nuggunarsama
 Nætid vier höpum i Ninnaper
 vors Drottens JESU Ehrifti/
 þess vegna skulum vier eptersp
 gia godu Dæme þeirra Neilögu
 Þofkula/ og med þeim að godu
 og gladværðu Niarta tilþidia vor
 rn Endurlausnara JESUM Eh
 riftum/og þar med lifa/ þaða
 Iopa

lofa & prýsa vorn Næduga Gud
 og Fædur a Nimmum / og biðla
 han / ad han viðhalde oss i þvis
 lyfre Næd / og gepe oss um skj
 er i Næpne síns Sonar Jesu
 Christis / sæluhjalpsiga Biðskil
 nadar Stund / ad vier honum
 riðfeliga eftirþilgium og eilýst
 Líf og Sæluhjalp hia honum
 edlast nættum / þad veite oss
 vor gode og Miskunsame
 Gud / Amen.

XIII. Capitule.

A Nofstafunnu Nættjð.

Augustinus.

Gud þeilage Ande / Jeg sata
 og meðfene þig ad vera sanna
 an Gud

an Gud / þan einasta Andan / sem
 af Fædur og Syni þrængeings-
 ur / samtari Veru med Fædurnu
 og Syninum / þær hvorn þu
 ert í Dæpulsfing nidurstigenn
 við Ana Jordan / eg þær Þöskul-
 unum auglýstist í Mynd elldlig-
 ra Tungna / þu sem talad hefur
 þær Spæmenna / svo að þeir
 fanngiærde Leyndardoma Guds
 Ríkis / hvortu aller Guds heilag-
 er asamt med Fædurnum & Syn-
 enum dýfja og tilbíðia / a meðal
 þværra eg eirneñ þrýsa og Þega-
 sama þitt Nafn / þvi þu hefur
 mig upplýst / sem ert þad sanna
 Lios / Gudligur Elldur / þad
 Lios

Stos sem off leider } allan Gafi
leifa.

Lutherus.

Grietta Nviftasunu Naatid
vid hværa vier Christner
Menn eigum off af Marta ad
gledia er mistu ypparligre ein
Gydingana Nviftasuna. Þviad
sa heiloge Ande er a þessum De
ige þyrer Christu meðalltur þær
er allt Mollo/ uppa það ad vier
tietteliga þecku Gud þyrer E
vangelium og þyrer þann sama
heilaga Anda/ heilager og oftr
offanliger yrdum; bæde a Ealu
og Lipe/ so þramarlīga sem vier
med Christeligre Bæn / Guds
Orða

Orða Meyn & hneyxlislönsu þu
 amferde villdum off þar til reida
 & bræa. Þar til hialpe off þyrr
 Eþristum/ þa gode þeillage Ande
 Amen.

Þor Miskunfame Gud og Fa
 der veite off þa Næd / að vier
 op Mærta elskum Eþristum og
 við hans Orð stadþætt blípum
 allt til Aþelofa/Amen.

XIV. Capitul.

A M: Þreningar Mætt.

Augustinus.

Þu seg þæta og vidurfenne þig
 þu eine lifande og sanne Gud
 Fader/ Sonur og þeilogur Ande
 að þu

ad þu ert þrenur i Personunum/
 & einn i Betuñe. Þig lofa eg/
 þig þrýsa eg að vísu Marti/
 þvi þu alleina ert min Gud/
 Elgþur/ Neilagur/ Ddaudligur/
 Dspneligur/ Dmíbreystanligur/
 Dransafanligur/ til hvors ein
 gen fan ad komast.

Dyrd sie Gude Fodur sem
 off hefur skapad/ Dyrd sie
 Gude Synne sem off hefur en-
 durlenst/ Dyrd sie Gude hei-
 logum Anda sem off hefur
 helgad/ Dyrd sie þeirre hei-
 logu ofundursstífanlige Þren-
 ungu/ hværrar Verk eru sam-

eigenlig/ hvorrar Kijke er ei/
 sløpt z an Enda/ pier sie Åra
 og Dyrð/ pier sie Lof og Pætt
 argiørd / pier sie Kraptur og
 Styrkleike/ vor Gud til Eis
 lypdar / AMEN.

Lutherus.

Wet trunn aller a Gud Fæd
 ur / Gud Son og Gud hel
 lagan Andæ. Gud hialpe oss
 ad vier i soddann Lærdome og
 Læw skoduger og skadpæster blipp
 um, alle til Enda/ Amen.

XV. Capitule.

A Jons Messu Baptista.

Lutherus.

Pað

Það er í samleika Alþuga verð
 að Jóhannes var sa þyrste sem
 í Neimenn er komeñ med þessa
 Predikun/ Gíal það er Lamb
 ed Guds / sem ber Neimsins
 Synder. Ja sérhvors Christ
 ens Mansk Niarta ma svo
 seigia og alþetta. Eþ þetta
 Lambkorn ber alls Neimsins Sy
 nder / þa ber það og so mýnar
 Synder / því eg er og soo í
 Neimennum. Hier er eingenn
 Madur vtelystur.

Svo hlýðer það þa hier til a
 þessare Nattíð/ að Guds Mýsk
 unseme þramar en Jóhannis Þer
 sona vjðfrægd verðe/ so að Gud
 L ij med

medtæke af oss skyllougar Pæket
 ad hæn hefur geped oss sin Son
 og soddan gleðeliga Predikun/
 þad vier gegn Syndene og Dæ
 udanum hœpum Nuggun og Gu
 durlausn/ og meigum hughreysta
 oss vid Guds Næd og Godgyrne
 þad veite oss ellum vor goode
 Gud/þyret Jesum Christu/ Amē

XVI. Capitul.

A Bittunar Natid Mariæ.

Lutherus

Þessa Dags Evangelio ræla
 Smalar Lucas merkfeliga þa bl
 essudu Zomþru Mariu/svo sem
 i einu þøgru Niste/ sem med þre
 mar liste

mur lifteligum. Noosum er prýðt
 þar hann þrosar sierdeilis þenar
 þrenslags Dygdum/ þvar eftir
 off eirnenn ber ad þreyta.

Su fyrsta er Truen/ önn
 ur Egtelæted / þridia Luft
 og Sidseme. Hvert kostuligt
 Clenodium laengt þær gengur
 allra Dróttninga og Kersarainna
 Dyrgrípe/ þ ellu þeirra Bulle/
 Gimfketnum/Perlum/ Silfe og
 Flaugele.

Gud geþe sína Næd/ ad vier
 og so lærum og skundum til ad
 vera Gudhrædder/ Egtelæter og
 Sidsamet/so vier mættu hugga
 off við þa Næd og Mysskun sm
 L. H. Abraham

Abraham var þyrreheiten/ en off
 allum veitt og gefen fyrir Jesu
 sum Christi Guds Son/ Am.

XVII. Capitul.

A Michaelis Messu.

Lutherus:

H þegur þans Næð og þad
 þad þegur allt um frong bevar
 ad / og skjold þonum sem eiru
 Mætt a alla Begu / Job. I.

Med þessum Ordum meinor
 Sathan þa godu Einglana/ad
 þreþegdu vered i fringū Job/ &
 þans Kvinnu / Børn / Afur og
 Kvifpe þra øllu þessu bevarad/
 þ villde þa vonde Dvin: so sagde

þona

Hafa/ Jeg villde anars þar
 komed hafa/hepder þu ei hamlað
 mætt. Vilur þu nu hafa
 þa heilögu Eingla hia þier og
 fröngum þig/þa Ottast þu Gud
 og vert Fromur. Hyrur söðu
 an agiata Nýpð og Börn eiga
 um vier ad þacca Gude/og Dag
 liga af Niarta bidia/ad þan vilu
 ie. esse soipta off synum heilöga
 um Einglum / heildur læta þa
 tapnæn Bernda off og Bardveis
 ta allt um fröng.

XVIII. Capitule.

A Mura heilagra Messu.
 Þaccargjörd ut af S. Pals

rdum I. Cor. II. v. 1. og

Hebr. 13. v. 7.

Ver þæðum þier Nerra Jē
 fu Chrīste / ad þu hepur off
 þīna heilegu Þofala og goda
 Lærepæd: sendt ⁊ geped / ad vier
 skyllidum uppbræðast af þeim ⁊
 epterþylgia þeim / Vier bidium
 þig / læt off alla Tīma það
 lætliga þeinfia a vora Lærepæd
 ut / sem off þapa Guds Ord sent
 ad vier þyggium ad þeirra Ape
 lofum / epterþylgium þeirra Tīma
 og lofum þig afamt þīm / eilīge
 lega / AMEN.

✠ ○ ✠

✠

III. PAXZEX.

Bæner og Christeligar Iðéan
 er þyrir þá sem ganga villa til
 Guds Herds / og S. All
 tatefins Sacramentis.

I. Capitule.

Amiking og Þyppaefning til
 sannrar Ydranar.

S. Bernhardus.

Hæper þu allf hingad til þ
 Syndunum lípad / þá gíot
 nu Ydran a þessum Deige og
 dvel ei setngur / því hvor veit
 hvort þu líget til Morguns?
 Þess vegna sau þier til Drott
 ens/so

ens/ so mun þan þiet Nædugur
ur vera.

Nialpa þu Drottin Jesu
að eg ei dvelle að smæla mæ til
þyn/ og andandrage ecke minna
Ydran þra einum Deige til ann
ars/ heldur gies mæ Næd/ að
eg nu a þessum Deige giøre sanna
Ydran/ so eg a hvørre Stund
du og Augnablif / sie vidbuennt
minne Burtfer ur þessum Heime
og þinne dýrdarligre Tilkomu a
sýðasta Deige/ Amen.

Gud min Nerra/ þu ert meðtefz
Ydrun þyrer Söndernar/ Nialpa
þu mæ / svo að eg vite og
vidurfesse hvað þig fóstad hefur
ur að

ur ad endutleysa mína Scal/
 uppa þad/ ad eg meige láta af
 Sýndene og lípa í Dögligre Yd
 ran / og af öllu Míarta stunda
 þar til/ad verða Elísýpliga
 Sæluholpen/Amen.

II. Capítule.

Bæn um Sýndaña Förtgerp
 ning/ samanteken af Psalmu
 Davíds.

DRÖTTEN stréffa mig eðfe í
 Grímd þíne / og reffa mæ
 eðfe í Reiðe þíne.

Þvíð þín Skeite þaug stínga
 mig / & þín Sönd er mæ oppbúg
 Ringen Heilbrygðe er í mínu
 Holde fyrer þíne Ögnan/ og ein
 gei Fridur

geñ Fridur i mínum Beinum/ fyr
 rer sötum mína Synda.

Þviad mínar Misgiörder eru
 uppgeingnar yfer mitt hófud/ lá
 ka sem óátr stor Byrde eru þær
 míer ofþungar ordnar.

Mín Sær þau eru fæen og
 roteñ þyrer heimsku mína saker

Þier DÖTTEN giöre eg
 þúast miñ Misgiörning/ og þer
 Angur þyrer mínar Synder.

Du veitst mína heimsku/ og
 mín Synd er ei dulen fyrer þier

Eg meðleñe mitt Kænglæte
 og miñ Glæpur er jafnañ míer
 þyrer Augum.

Þier einum hef eg a mote br
 öted og illa breitt þyrer þier.

Sia þu eg er af Syndsamligu

Sæde

Sæde geteñ / og i Syndurum hefur
 mín Moder tekið við mér.

Mínar Dagar eru burt lídnar
 er sem Reitur / og mín Bein eru
 þurr sem Eldebrandur.

Mitt Hiarta er sleiged & upp-
 þornad / líka sem af ad Gras / ut
 af Grate og Andvarpan.

Syrer kisse Ögnen og heptar
 Reide / þvið þu hefur upplýst
 mér / og mig i Guð niðursleiged.

Mínar Dagar eru burt lídnar
 sem Skugga / eg er so sem af
 ad þey uppþornadur.

Dr sljú þu hrygdardinn þalla
 eg til þín DRÖTTEN / heyr þu
 DRÖTTEN mína Ródd / láttu
 þitt Eyra hvagja ad Róddu Gr
 atbeidne mínar.

Æf ad þu DRÖTTEn villt
 tilreikna Syndernar/DRÖttem
 hvör kan þad ad standast?

DRÖTTEn / heyr þu minna
 Bæn / og lat mitt Akall koma
 til þijn.

Byrg efte fyrer mier þitt And
 lit i Þessum Gyndar Tjma.

Sneig þu Gyra þitt til min/
 nær eg afalla þig Bænheyr þu
 mig þliotliga.

Eg wtbreide minnar hendur
 til þijn/ minn Sæl er þyrst epter
 þier/so sem óstur þurr Jórd (ep
 ter Vatne.)

Gæf efte i Doom við Dræ
 þijn/ þviad þyrer þier et eingenn
 lifande Mæna Riettlatur.

Endurlifga þu mig þyrer
 þijn

þíns Vafns sáttir/ Leid þu mínna
 na Sál til Glóttunnar þíns Rí-
 ettslættis vegna.

Lítt a Eymd mína og Þóro-
 nung/ & þyrger þu mér allar mín-
 ar Synder.

Mitt Hiarta Gramseti fyrir
 þig sjálfs þíns Orð. Þér skul-
 ud míns Andlitis leita/ þar þyrir
 leita eg nú þíns Auglitis.

Byrg ekki þitt Andlit fyrir
 mér/ og víska ekki Þess þú
 minn í þíne Reide.

Mísku DRÖTTEN a Mísku
 un þína/ og a Gígsku þína sem
 vered hefur aður en Heimurinn
 var.

Snu þér til mín/ og vert mí-
 er Mískunsamur/ mitt Hiarta

W i

Angur

Angur er stórt/leys mug af míne
 Leyd.

Mýskuma þu mier epter þíne
 mikellre Mýskun/ & vegna þína
 stóru Mýskunfemda afma þu
 mitt Rænglæte.

Snu þu þínu Andlite fra
 Syndum mínum/ og agna alle
 ar mínar Mísgerðer.

DRÖTTEN/skapa þu í mier
 eitt breint Hiarta / og gef mier
 mjöð stórkvað Anda.

Rasta mier ecke burt þra þíno
 m Auglite/ og tak ecke þín heio
 laga Anda fra mier.

Þugga míc aptur med Gialp
 þíne / og gef mier hughræstam
 Anda.

Gled þu Sál þræs þíns/
 þvíad

þviad epter þier DROTTEN for-
leinger mig. Þviad þu DROT-
ten ert Milldur og Myrkunson-
ur/ fullur Gæska við alla þa
sem þig afalla.

Þvi eitru þrygg Sæl min/ og
þvi sturlar þu mig?

Vona þu uppa DROTTEN
þviad eñ nu min eg þryssa þau/
þu er minn Hjalpari/ & minn Gud.

Hia þier DROTTEN er fyr
ergerðingun/ svo að Melli Öttel
þig.

Eg vona uppa Drottin/minn
Sæl vænter þans/ og eg vona og
treyste uppa þans Orð/ þviad þia
Drottne er Náð og Myrkun/ og
nogleg Hjalp er þia þórum/ Ám.

Aluñtur Bæn um Nialp z Ad
 Itod Guds/rietteliga ad iðrast

DORDE Ten þu Miskun
 same og Næðarrýfe Gud og
 Fader/eg bid þig/ lyftu til míni
 Miskunar Augum þýnum / og
 læt oped vera þitt Miskunar
 Niarta þyrer mier. Læt mig op
 tur til Næðar/ og þyrergeþ mier
 það/ad eg hepe so leinge dreiged
 undan ad furva mier til þýn.
 Læt upp þitt Føðurligt Niarta
 Lyssa og styrk mig med þínn
 Næð og Miskun.

DORDE Ten mín Gud/ med
 því þu hefur nu soo leinge vid
 mig þrestad þorþientre Røpsing/
 Syndast

Syndañia/ þa læt þu nu þræna
 foma þína Næd / og verfa þu
 med miet þæd/ hvar til þu hefur
 mig þra Bpphæpe rétvaled/ þæt
 er þin elskuligañ Son/ Jesum
 Christum/ Amen.

III. Capitul.

Almeñelig Synda Tæfning
 fyrer Gude.

Þu Mýskunfame og Nædar
 þulle Gud og Fader vors
 DRÖTTEns Jesu Christi/
 med þeim verduga þeirlaga An-
 da/eirn Drotten Nimens & Far-
 dar/ Eg aum og vesel Syndu
 Mañeskia jætta og meðfene fyrer

W iij

þína

þínu heilaga Auglite/ad eg he-
 þe þína Guddomliga Majestat
 með mínum margþöldum Syn-
 dum og Misgierdum flórliga
 fígt og modgad/og þar með ef-
 erf ánd þorþienad/ en flundliga
 ogeilípa Kessing og Sýrerdame-
 ing. Nu þórat mig að hlarta
 allra minna Synða/og bið þú
 na óþrotanliga Gíæsku og Mý-
 skunfeme/ að þu þýrer þá beisku
 Þínu og Drauda þíns esskuliga
 Sonar JESU Ehrísti/ vitiet
 þýrergeþa miet þær / og veta
 miet aumum Synðara fláduge-
 ur og Lyfsamur í þans bleffada
 fláþne/ Amen.

IV. Capitul.

Ein Bæn þa Maður vill ganga til Skrifta.

Þetta Jēsu Eyrise/ minn einaste Salubialpare/ minn Gud og Heilsugiapare / epter þine Skrifna & Bepa'ningu vil eg na ganga til þíns Dienara & Ræðsmans yper þýnum Leyndardomum/ sem þu hefur tiltrúad Eftla Dimnaríkis. Ávi

Þetta Jēsu / lættu þan á þessum Deige/ vera einn Lærementara epter þínu Marta / og mig Þoftra med Ræningu og Bysdomi. Lættu mig þessa Fagnad

og Gledu/

og Bledde/ svo að þau Þeiness
glad væt verðe sem þu hefur í su
ndursleiged/ Lættu þína Næð
vera mína Nuggun/ og seigðu
til mínar Sælar/ vertu Nughr
aust/ þínar Sýnder eru þær þær
ergefnar / þín Tru hefur gíet
þig Níalþíga / þar í Þride.
Þetta veistu mætt/ og Þænheyr
mig hær um O Jesu mín End
urlausnare/ Amen.

Nuggun & Ervarstýrkning ef
ter meðtefna N. Aflausn.

Med því Christus hefur teled
uppa sig vorar Sýnder/ & þ
þær Betalad/ þa true eg þeirre
Aplausn/

Aþlansu sem hans Þienare mæ-
 nu samfundis höddade í þíns naf-
 nes / að eg sé kvíttur og fílar af
 öllum mínum Syndum. Guð
 sé lof og þakker sem oss hefur
 Sigurén gefed þyrer vorn Drö-
 otten Íesum Christum / Amen.

V. Capítule.

Bæn fyrir Bergingena.

Du Almáttuge Guð / allra
 fíðraste Fader / þu sem þar
 uti hefur auðsynet þinn mikla
 Ríðerleika við oss / að þu hefur ut
 gefed þín Eingetna Son þyrer
 oss / í þann beiska Krossens Daga
 þann hefur eirnen ínsett einn

Míning

Minning siña Belgierningo/ þvi
 þar er hans Lífame sem þyrir off
 var rofgeþen / og Kaleifur hins
 Nja Testamentis i hans Blode
 sem þyrir off er rofhellt. & Dr
 otten Gud/ vier erum hier nær
 lager til þess að eta Nolid Man
 fins Sonar/og drecta hans Blo
 od. Þar þyrir biddum vier þig
 gode Gader/lættu það vel lufu
 af. O Herri Jesu min Nello
 fuglaxare/eg annur og Eyndug
 ur Madur/er þess ecke verdugur
 að þu sjnganger til mín/ og unnt
 miet þínar so þárdanligt. Nær
 lögðar/en hvort a þig truet/ hann
 er tiecthatur. O Drotten Je
 su/ 19

fa/eg true á þig/þá þyrir ver
 fa þu með miet epter þíne stóru
 Gæsku/ hvað þier er þægelig
 og þoðnanligt/ þvið þá þyrir
 þefur þu þitt Ljós vöggeð þyrir
 þína Gæude/ að þu þrælsader þá
 þurt ur þeim diupu Rverfumi
 Melvittis. Þ þu gode Jesu
 gæ þu miet þá þoolged Maña/ að
 eta/ og dreyfa þu mig með Þes
 þyngingu so sem með einum St
 raume/ og vertu þia miet allt til
 míns syðasta Andartaks. **W**
O **E** **E** **n** Gud heilage Ande ver
 fa þu freptugliga í miet/ að eta
 so af þessu Braude/ og dreyfa so
 af þessum Raleif/ að eg síe og
 N smacte

smæðe hvað sætur þu Drottinn
ert/og mín Sæl í Sælgietinu
mettud verðe / og eg sýðar meir
það eilíða Lífð þú lifst og erstu
D D R D E E n hialpa þu/ D
D R D E n lættu það vel lúð
ast/ Amen.

Þegar þu ert kominn til heilags
Altaris/og meðtektur með Brauð
enu sáðarligt Góld JESU Christi
þa selg so í Glæra þínu.

Lífamen JESU Christi/ sa
sem þyrir mig var Þjandur/ Ró
alenn og deiddur á Krossinum/
þyrir mig og þræse þra eilífum
Róði og eilífum Dáða/ Am

Skmuleidis þegar þu meðtektur
í Vagninu sáðarligt Blod JESU
Christi/

Christu/ þa seg þú þínu Garta.

Blóðed JESU Christi sem
það ríðellte minna vegna þroe
mg og breinse af öllum mynum
Syndum/ Amen.

Þegar þú hefur nú meðtefed
Góld og Blóð JESU Christi í
Sacramentenu/ þa les þessi Bæn
með Prestinum & Guds Gæpnude.

Þer þerum þíer eilýse al-
máttuge Gud / að þú mied
þessare heilsusamligte Gies þef
ur oss alla nært / Þíer bídium
þína Miskunfeme/ að þú loater
nú þessi þína Gæpu/ foma oss
til alle Gagns og Góða/ og til
þórrar saðrar Lívarstýrfingar
í þíer/ og til eins breiðande Ríer

leika og Elsku a medal vor junn
byrdis / þótt safar Nafns þíns
elskuligasta Sonar Jesu Ebrú
si vors Drottens og Herfa / Am

VI. Capitul.

Þæn eptir medtefed N. All
farefins Sacramente.

Þagnu og vert Blod Sæla
Umjñ / þín gode Jesus hefur
nu giört þig Nuttalande síns
heilaga Líkama og Blode / og
náða Náðarsamliga lepi þig
þreifad undan Þunga og Þyrde
Syndana / og sig að ný þær
Trulópáð / og gíeped þær sína
Elsku til eins visseligs Þante
Sacrament

Sacramentenu. Þúf nu þurf
 þra mier Satvā/ þu þkt þier ept
 er eckert hōpa ad giera vid mīna
 Sœlu. Mīn gode JESUS þer
 ut mīna Sœlu olidungis jntel
 ed/ og vill j þene brva og bygg
 ia allt til mīns sūdasta Enda.
 Þúf þra mier þu Nektur / med
 þānar Niegomligat Elteiging
 ar og Birnder. Mīn JESUS
 er mīn Fognudur og mīn Lw
 flodur / þan geþur og meddeiler
 mier sīn Līfama og Blood/ skyll
 de eg þan þa ecke aptur a moot
 þiartanliga Elska? Ja/ eg vil
 Elska þū allt til mīns Daga.
 Og þu mīn gode Natta JESUS/
 N ij þar

þar þu hefur nu en ad nju Mett
 ad mig ⁊ Dryftiad af þínu hei-
 legu Borde / þa gef miet nu
 Blod þíns goda heilaga Anda/
 ad eg allt til míns Andlats/
 stande stöðugur og stadfastur í
 Elsku þíni. Og svo þ eg
 nu strax uppa nýtt Erlofsade
 mig þiet / svo veit miet þína
 Blod/ að eg lifi og svo þiedann
 í þra so sem þitt elskuligt Ba-
 rn/so eg giore mig ecke Överdug
 að þínar allra heilögustu Alm-
 lægðar. O Herri JESU Eh-
 riste/varnadur Diöplenum/Neim-
 ennaf og mínu eigen Hólde og
 Blode/ sem þordiatpad er / ad
 þara

þæra mig Aþrega þra þier að
nǵu/ en viðhalltu Narta mínu
við það eina / að eg Ottest þog
Elske þig æðnlíga/ Amen.

VII. Capítule.

Þaðfargið epter meðtefna
Nerrans Kvældmáltíð / Aþ
Psalme Davíðs 23.

DOttest er mín Vörð / mig
mun eðfert bresta.

Það foodrar mig í lystelígun
Grashaga / og leider mig fram
að fersku Vatne.

Það endurnærer Sálu mína/
það leider mig á réttan Vegg / fyr
er síns Lafns sáker.

Og þott að eg ræfaðe í murr

N í r

vin

um (Daudens) Dal/ þa hræðs
 est eg óngva Ólufu/ þviad þu
 ert hia mier/ þín Vöndur og St
 apur hugsvola mier.

Du tilreider eitt Matbord fyr
 er miðe Sælu/ i gegn þeim ed
 þrella mig/ þu smyr mitt Hófs
 nd med Vidsniðre / og skeinkar
 fullt a förer mig.

Gjafka og Mýskausenie mun
 mier eyterþylgia mína Ljupdaga
 og eg mun búa i Hóse Drottens
 æfenliga.

Dyrd sie Gude Fódur/ Sync
 og heilögum Anda/ svo sem þu
 var ad Vpphæpe/ og er en nu og
 íafuan mñ allar Alder Allda/
 Amen.

VIII. Capitul.

Bæn um Endurnæjung Ljps
daganna.

Augustinus.

Þú Gud og Drottinn / tak
þra mætt þad sem mætt er
skadligt / æ gætt mætt þ þ mætt er
nótsamligt / gætt mætt Drott
inn sanna Gudræfne / sanna Þdran
hiartanligt Ljtelæte / og gooda
Samvitku. Gætt mætt þad Ni
atta sem þig Drott / þad Síne
og Hugskot sem þig elske / þa
Þittumme sem þig þeðe / Gætt
sem þig þeire / og Augu sem þig
sæe. Þyrtergeþ þu mætt allar mætt
þar Spnder / stork mig í Trúne
Þonene / og Ríærlættanum / verð
tu Guðum

tu Huggun min i Nærmungun
 og gef mæ um síðer sælan Bid
 skilnad/ og að Endalofunum
 eilíft Líf/ þyrir vorn Drottin
 Jesum Christum/ Amen.

IX. Capitul.

Bæn um Christeligt Fram-
 ferde.

Augustinus.

DROTTIN Gud min/gef Mi
 atta minnu að gæna þig/má
 Eyndene að leita þín/ og leita
 ande að þína þig. Bislektu
 i mæir Nollðins Lof/ & upptend
 ra aptur Eld þinnar Elsku.
 Ref burt þra mæir Anda Dramb
 semeñar/

fernenar / og gef mier sonarligt
 Egtelæte & Noogverd. Lat burt
 þra mier Þde Keidenar / og gef
 mier Skjöld Polemmædennar.
 Gef mier stjálva Erv / stadþasta
 Bon og opreittan Riærleika.
 Du Miskunnsame Gud / gefdu
 mier að jófa Miskunarverken / að
 fenna í Brjóste um þa þiædu / að
 leiðrætta þa sem villt fara / að
 þialpa þeim Boludu / að skoda
 þa Fatafu / hugga þa Mrelldu /
 vidreisa þa Bndetþrycktu / að
 þyrregeþa mínum Skulldunaut
 um / og vægja þeim sem mier æ
 mote giera / að elska þa er mig
 þata / og borga Gedu þyrer Illt /
 að

ad þorsmæ engvañ/ heildur heð
 idra/ og ad breyta epter þeim go
 du/ en þordast þa Bondu/ ad stun
 da epter Dygðum og Mañföslu
 en sia vid Synðum og Lestum.
 Gef mæ þolemmæde i Motlæt
 enu/ en Noðfenne i Medlætenu/
 ad þoracta þad Zardneska/ enn
 leingiað epter þvi himneska.
 Beittu Dættuñ/ ad eg sie ei
 i Noop þeirra sem um stundare
 safer trua/ en þalla fra a Greið
 ingartýmanum. Þverskygg þu
 Neðud mitt i Strýðenu/ þu mæ
 est mæn Bon i Neðdene/ og Nio
 alp i Normunguñe. Þetta veð
 it tu mæ þyrt þæno heilagaða
 Napno

Naðns safet / sm Blessað er þra
Eilýð til Eilýðdar / Amen.

IV. ÞAKZVÆ.

Notkrar almenneligar Bæner
og Þakfargjorder Dagliga
yfer að þessa.

I. Capítule.

Bæn til heilagr^u Þreningar.

Þú eilýse Almáttuge &
sane Gud / þú sem ert Himn-
um oðar þessur þig sialþan open-
berað ert skíðarre Náð og Góð-
gind / að þú siert einn Gud í Þr-
einingu / og þreður í Einingu /
Gud Fader / Sonur / og heilagur

Þ

Ande

Ande/þæt hœrum allar Slepna
 ur a Nimne og Zorðu eru skapa
 adar/þæt iorvafi og vid magt haldi
 af/þu sem af eilífri ofseigian
 lige Goodgrynd endurleggst
 Moñkynd/ og helgar og varda
 veiter þína Eðrífne til eilífs
 Lífis. Eg bið þig/Nialpa mér
 að eg mætte mér og mér þetta
 þig/ og veta þæt Níðen/ og
 skadpaður blíða í þínum Bili
 ía allt til munar syðustu Lífis
 Stundar/ svo að eg mætte lofa
 og dýrfa þig þæt í þessum Neim
 me og so annars Neims Eilífs
 luga/ Amen.

II. Capitule.

Endur

Endurminning Jesu Þánu og Belgjörninga:

Þetta Jesu Ehrste Buds
eingeten Son/þu sem þæda
af villhet Neimenum til Endur
lausnar og umskoreñ verda/þu ẽ
varst af Eydungum ofsektur
af Juda með Róffe þorræðenn
syðan þærgeñ/ bunden/ og svo
fem saklaus Lamb til Dauda leid
dur/þat eftur þaður þyrer Aug
son Nañæ/ Caiphæ/ Pilati og
Herodis/hvar þu varst með Liug
vottum hordliga Aflagadur/
Hvðsfrættur/Hæddur/med Hrafn
vni. spættur/Þyrnum Coronadur
med Hæpum bareñ/ med Keyr-

vende sleigē / Þyrðut og Klæ-
 ædum sriptur / a Krossenn med
 Jarngæddum þesur / og syðann
 med Krossenn upphænn / a med
 al Spillvirkia reifnadur / med
 Galle og Edife dryctiður / og
 med Spiote i gegnum lagdur.
 O Herri Jesu Ebriste / þyrer
 þessat þýnar heilegu Þýsleihva-
 orra eg æmmur og Syndugur
 minest) og þyrer þýna heilegu
 Þýnu og Dauda bld eg þig / fræ-
 els mig þra Kvolum Helvættis /
 og virðfu mig þangad ad leida
 sem þu leiddur Spillvirkian sîn
 med þier vör Krossþesur / þu
 a med Fedurnu og heilegu Ana-
 da lifer

da lifer og ryster einu Gud að eia
lypu/ Amen.

III. Capítule.

Þackargjörð fyrir Andliga
og Lífamliga Þelgjör
ninga Guds.

J Eg þacka þier og soþa þig
min Gud & Drottēn/þyrer
það þu hefur skapað mig eftir
þine Mind og Lífing/ að þinn
elskufigur Sonur hefur mig tap
aðan Endurleyst med sínu dýra
mæta Blode/og að þu hefur þyr
er N. Skjörn jötefed mig i Sam
felagskap þínar heilagrar Chri
stne/og gjört mig að þínu Erf

D ið da Barne

Þa Barne. Þier þacka eg að
 þu hefur þra Barnasku minne
 verndad mig og hialpad mier/
 og Þolenmæde haft þær mýnum
 margþessdum Gyndum/og Næd
 arsamliga beded eftir minne Leid-
 riettingu. Þier þacka eg að
 þu hefur optliga Nialpad mier
 þra margþessdum Nættum &
 Gyndum Lyps og Ljfsama. Þier
 þacka eg að þu hefur geped mie-
 er heilbrýgdan Ljfsama/& blesad
 mitt Ervide & Atvinnu/Zeg þid
 þig DRÖTTS min Gud/ að
 þu vilier þramhallda við mig
 þíne upptefene Næd/& burtala
 þra mier allt það sem þier mis
 þecknast/

þoknað / og vernda mig þráme-
 veigis þra ellu Illu. Siorna
 þu mínum Njagreningum / Orð-
 um og Siordum / eftir þínum
 Guddomligum Bilia / og eftir
 þetta autna og þallvallta Ljps /
 leid þu mig til eiljps Ljps og
 eiljprat Sælu / þyrir DR Otte-
 en vorn Jesum Christum / sem
 með þiet og þeilagum Anda /
 ljper og ljfer eirn sannur Gud
 þín Alder Allða / Amen.

Psalmur Davids 146.

SO fa þu And mín DR Otte-
 en eg vil DR Otte- en lofa so leingje
 sem eg life / & mínum Gnde lof
 syngia & meðan það eg em þier.
 O lj Gull

Søll er sa/hvórs hialp þad
Gud Jacobs er/ hvórs Von ad
er uppa DROTTEN hñs Gud.

Hvór ed Himeneñ/Jórdena/
Sioeñ og allt hvað þar er inne/
hefur giört/ hañ sa ed Trygdena
helliður eilíflegana.

Hañ ed riettañ Dom afrekar
þeim er Kængindenñ Nidur/ þam
ed Fæðslu gefur Gungruðs.

DROTTEN hañ leyser Sióta
rada / DROTTEN hañ gefur Síu
Blindum/DROTTEN rietter þa við
sem nidur eru flegner/DROTTEN
elskar þa Riettlaatu.

DROTTEN hañ vardveiter hina
Framande og Fódurleysingjana/
og añaft Gefurnar / og wiñsna
Velgenum Ogudbræðra.

DROTTEN

Drottinn þann rýtur, eilíflegana/
þinn Gud Zion um Alldur og
Árpe Saleluia.

IV. Capítule.

Bæn um gott og hneyksla-
ust Eyperne z Framperde.

Syrach. 23. Capít.

Eg vilde eg kyme Læs þyrer
minn Minn að setia/ og traust
Jhsigle a minnar Verer að þryc-
kia/so að eg ei þar þyrer til Sells
koma/og minn Tungu mig ei for-
diarfe.

Drottinn Gud Fader og Her-
ra minns Lifs / lát mig ekki á
mille Lastaraña koma / og lát
mig ei á medal þeirra Tapast.

O þad

O þad eg býne mínni Zug-
reiningu i Taume ad hallda/ og
mitt Hiarta med Guds Orde ad
Alga/ og miet eige hlífa hvar
eg fer villt.

So ad eg ei af Stad kigme
noðre Synd/ og uppsette stoora
Villu/ og giörde milt/ svo
ad eg þyrste þyrer mínnu Övin-
um eige ad fortapast/ edur af
þeim Höddur ad verða.

DRötteñ Gud Fader og Her-
ra míns Lups/giæt þu mín þyr-
er obliögu Alite/ & vilt fra miet
allre vöndre Lyst.

Læt mig eige þalla i Öfneyt
flu og Saurliðnad/og geim mín
þyrer obliögu Hiarta.

Psalm. 119.

Reim

Æm þu mier DRÖTTEN
 Veigean þína Ríettinda / svo
 það eg bevare þá allt til Enda.

Gef þu mier Skilning það
 eg halde þitt Lögmaðl / & geune
 það af öllu Viarta.

Leid þu mig a Veigean þína
 Bodorda / þviad eg hefe Lysting
 þar til.

Þmeyg þu mitt Viarta til þín
 na Vitnisburda / og ecke til Siar
 agyrndar.

Frásnu þu Angu mínum / so
 að þau ljte ecke epter onytsama
 ligum Lærdomum / heildur endur
 ljppa þu mig i þínum Degum.

Lattu þín Þion / þýn Boda
 ord fastliga hallda fyrir þýn
 Ord / so að eg Ottest þig / Amen.

S. Cap.

V. Capitulé.

Bæn um Dagligt Braud og
 Eftæmlikt Bypphelide / Af
 Salomonis Ordskrivum 30.

E Veggia sluta þid eg þig Dr
 ottell/ ad þu vilier ecke smia
 mier adur og dey.

Alpgudoderkon & Lygar lættu
 vera langt fra mier / Svæst og
 Andæse gief þu mier ecke/ En
 lættu mig þapa míum deilðam
 Matarverð.

Aðars þessa eg/nær eg yrðe of
 mettur ad afneita þier og seigia
 Hvær er Drottell? Eða ef eg yrðe
 of Svæstur/ hlyte eg ad Stela/
 og mig a míns Guds Nafne ad
 forgrypa/Amen. Aður

Auður Bæn um sama Epne.

Du eilípe almættuge Gud/
sem hefur so tilsett og skyld
ad/ ad Maneskian skyldde leita
sinar Næringar í þínu Otta/ &
í Sveita síns Andlitis síns
Bauds nelta/ Gæddu mæ þad
sem mæ er Naudsþnligt til Líf
sins Þppbeldis / og blessa öll
mín Verk/ læt mig ei Vanbræ
fa þínar Gæfur/ þeldur haga
þeim þær til Þyrdar/ en mínun
Næunga til Gagns og Þyrfem
dar/ Amen.

VI. Capitule.

Bæn um þarfælliga Dauda
Gædd. Þ Drottinn

Drottinn þu ert sa þyrste &
 sjúðaste/ Eg bid þig að öllu
 Niarta mínu/ að þegar mín Da
 uðastund kemur / og þegar eg a
 að skiliast við þessa Veröld/ þa
 verstu mér Nádugur og mildur
 Doómari í mote þeim Aflagara
 Döplentu/ verðveltstu mig þyr-
 er Balde & Bielum þess gam-
 la Fianda/ og læt mig blífa og
 vera í Selskap þína Eingla og
 allra þína Heilagra/ í eilípu
 Paradísar Fögnuð/ þu sem að
 ert lofadrur og blesadrur að Ei-
 lypu/ Amen.

VII. Capitul.

Þan

Bæn um eilíft Líf og eilípa
Sálubíalp.

O Nerra Jesu Chríste/ eg bíð
þig/ látt mig ekké langa eft
er neinu því sem þýrer Meimenn
um er dýrlígt og föstulígt/ heil
dur alleina eft þínu Ríke/ so
ad eg mætte óðlast ad koma til
þín/ og verða hlutfakare eilíps
rar Sálubíalpar. Oh/ Hvað
eilípliga Sæler eru þeir sem fo
mner eru til þín/ og hlutfakend
ur eru vordner þína eilípa Gíe
ða.

Eins hið eg þig Nerra Jesu
Chríste/ látt miet vegna þess
um Meime eft því sem þinn er

Vilje til/ uñ miet þess sem þu
 vilt/ ad ems kat mig þua i Næ-
 se þyru/ taf mig i þýna eilýsa
 Tialdbræd. Mier i Næmne er
 ecke aþad en Niegome/ allt er þis
 er þorgeingeligt og þæþeugeligt
 Dript og Aska/ en Dyrd og Bl
 ede þýns eilýsa Kyfis/ þun er o
 uñrædelig og oendanlig / Drott
 en/ þýr þu miet og þiorna med
 heilegum Anda þýnum so ad eg
 misse ecke þessa Dyrdena/ varða
 ver þu mig i þýnum Otta / i
 þíne Ast og Elsku/ læt mig þeck
 ia þig riætteliga/ svo ad eg epter
 Eþ þetta mætte þýnganga i þa
 eilýsa Dyrdareñar Sælu/ hver
 ed stærre

ed stærre er en nu lúne nokkurs
 Mans Marti ad Mugsu edur
 Munur ad Mæla. D Her-
 ta Jesu Ehrste/ gep þu miet
 Polimæde/svo ad eg funne vel
 ad lúda og ypervina allan Mot-
 gang og alla Nermung þessa Lú-
 þs/ og vona uppa þa miklu Op-
 rdena sem þu hefur tilreidt oss.
 Og mæ þvi ad eðe er meguligt
 onad en þ/ vier hliotum þyrt
 Motgang/Nermungar & Narm-
 foelingar in ad ganga til eilífs
 Lúþs/þa gep þu ad vier iútils
 oðrum og virðum allt það sem
 vier verðum hiet ad lúda/hellour
 ad vier hystum uppa þa okomnu
 Þ iú. Sælu

Sæluna og Dyrdena/geþ þu að
 eingen Pluðas/ Kroff eða Mot
 gangr/ & eingen stundlig Lyft &
 Gleda. Snuve mjer þra þínu Rá
 fe/ hellsor veit þu mjer þa Ræd/
 að eg Dag og Nott hugse þar
 uppa/leite þar eftir/ & hope þ^r
 af alla mína Bon og Gleda &
 Nuggu/og að mig alleina længe
 af Niarta eftir þvi tekta Gæd
 urlande gylfa so á Niarten læng
 or eftir þersku Vatne/ Amen.

IX. Capitule.

Þm. síðasta Doom.

Herra Jesu Ehrile/ þu sem
 foma munst að dæma Lípends
 ur og

ut og Dauda/ epter þvi að þú
 heit Elxistner niðurþrofast nu
 mig/ & öll Illska þvergeingur
 og gnæper á þessu fyðustu Dög
 um/ þat þýtt kom þu nu snart/
 og opendera þig/ og þvervið þann
 Týðasta Dvín Daudan/ & Nialo
 þa mjer þat til að eg með eirre
 tiette Eru mætte so lifa og þr
 æfinganga/ að eg fæ að heyrja þá
 gleðeligu Rædd/ komed Blessað
 er mínns Fædurss jñ i þad Rífe
 sm yðr er fyrerbued fra Þpyðase
 Neimssins/ þat sm þu ert Bless
 adur með Fædurinu og þeim hei
 laga Anda/ Amen.

V. PARZUR.

Noðkrar fierdeilis Bæner fyr
er adskilianligar Personur.

I. Capitul.

Bæn eins Keskemans og Sæl-
lusforgara.

Du eilípe almættuge Gud
og Fader/ þu sem þyrir tile-
beyrelig Medel hefur fallad
mig og retvaled til ad kenna og
Predika þad heilaga Evangelíu
þíns elskuliga Sonar JESU
Christi/ Eg bid þig þyrir ossu
mínna Sotnarpólke/ellum þeim
sem miet eru til Sælusforgunar
a Nendur

a Mendur þolgaer/ Gæþ þeim öll
um þína Næð og þinn heilaga
Anda / að þeir fúnne að þeckja
þig og þín Son Jesum Chro
istum/ auðast og eplasi i ríettre
Lru/ og Lruateñar Aværtum/ E
lipa i stöðugre Bon/ chrisfeliga
re Jðrau E ríettre Nlyðne þína
Bodorda/ og blýpa svo stöðuger
allt til Enda. Gæþ muer og
eitrne þína Næð/ so að eg gan
ge þyrer þeim með hreintum Lær
dome og Gudligu Lyperne og Fr
amþerde/ so sem tilheyrreligt er/
að vier mæftum so aller lipa til
samás i eitrre Lru/ E chrisfeligu
Främþerde/ og verda svo eilýps
liga Samu

Illa Sæluholpnet/ þyrir Jesu
 Christum þin elskuligann Son
 vorn Drotten og Hertra/ Amen.

Bæn Tilhyrendanna.

Glæpe Gud/ Minneske Fader
 eg bid þig þyrir minnum Sof
 narpreste & Sælusorgara/ að þu
 gefur þanum að tala & þræmbra
 þitt Ord med diarþligre Opnan
 sjns Muns/ en allrar Skelsin
 gar i mote allum Bilsudomum
 og Falskenningum/ so þauð kunne
 giøre oss og openbere Legendardom
 Evangelij/ og allar þalskar Me
 ningar til þafa refesþalstu þon
 um við þan þreina heilsusant

liga Læse

lica Lærdom og vordveit hann
 i Christeligu Framferde/so hann
 vjse oss þan rietta Weg til el-
 lyps Lyps/Wernda þu hans Ly-
 fama og Neilbruggde/so hann kune
 sem leingst med Gagne og Nof-
 seme ad veita oss Forstödu og
 gegna vorum Gæluhialpar Gæ-
 num. Opna þu vor Niertu/
 Nugskot og Gyrn/so vier hljodu
 þinu heilsusamliga Orde / og
 leggium það uppa Mættad og
 þærum Aðort þar af til þinnar
 Gæddomsligrar Dyrdar. Vord-
 veit oss alla saman i rietta Tru
 og Christeligu Lysperne / svo vier
 mættum Dagliga auðast og epla-
 ast i þine

af i þine Kyningu/og öllum chr
 isteligum Dögðum/ og verða so
 minn synder eilíflega Saluholpni
 er / fyrer þinn elsku ligan. Son
 Jesum Christum/ Amen.

II. Capitul.

Bæn eins Balldsmans.

Ættmættuge eilífse Gud/ epter
 þvi þu hefur fallad mig i
 Balldsiornar Stieft/ & af þine
 Næd mig þar til wtvaled / ad
 siorna þínu Folke. Jeg bið
 þig gef mier eitt þorstandigt/
 vngt/ Gudhrædt/ blýðed og erugt
 Hjarta/so eg kunne can Raingre
 mar. Allis þyrer utan Gæpu
 og Mætur

og Virtur / og aðad oseyfelig
 riðteliga að Dæma þitt Folt /
 að Straffa þá Bonda / og þrām
 þylgia þvi goda / so að alle mætte
 þrāmþara með godre Skinsme /
 Luft og Xru / og þu riðteliga
 þectur og loþadur verður bland
 Foltþins í Þride & Roseme / upp
 a þad þeg með mýnum Under-
 gefnum Eyð / mætte um sýðer að
 laf eilýft Eýþ / og þier þiona í
 þýnu Þýrðar Rýfe eilýþliga /
 fyrer þín elskuligan Son Jē-
 sum Christum vorn Nerra / Am.

Þæn þeirra Undergefnu.

Eilýþe gode Gud og DRÖtt
 en / eftir þvi þier þegur þocka
 M naft

næst ad vier skýldu Undergefn
 er vera Ypervalldenn/sin Valld
 og Stiornan skule hafa yfer oss
 þar þyrir biddu vier þig elsku
 lege Minneske Fader / gef oss
 þín goda heilaga Anda/ad vier
 höldum þynar Skydaner / og
 Svattmala / og minnstu a þyn
 Bodord/so vier gjeru epter þín
 hlydu voru Yperbodurdu og siðu
 reidubæner til allra godra Bers
 ka / gefu þeim tilbæreligar Sk
 yldur/Diða og Neidran/so vier
 mættu under þeirra Bernd lipa
 spakþerdugu og rosömu Lyperne/
 i allre Gudræfne og Sidseme/
 allt þæt til vier um syder kom
 umst til

unst til þeirra dyrdarligu Strý-
heita/sem Guds. Børn munu od-
last/ad vler verðu þýner Neima-
menn/ Amen.

III. Capítule.

Bæn eins Nvspöðurs og
Nvsmóður.

Þ almáttuge Gud elskulige
Fader/ sem hefur kallad mig
og skyfðad í þa heilögu Níonæ-
bands Stíett & gefed mier Næs
og Neimele/ þu veist ad þar stíl
þu eðfe stálþur byggir Næsíd/
þa Ervida eg þorgeþens/ og ad-
rer sem þar uppa byggia/ þess
vegna bid eg þig / gef Næd og

Q ij

Blessan

Blessan í míne Handferingu/ st
 iorna þu mínu Næse og Heim
 fyne/ mínu Lype og Framferde/
 so það mætte allt vera eftir þy
 num Guddomligu Bilia / þær
 til Dyrðar/ en Nænganum til
 Njótsemdar/ gef mier Gudhrædt
 og trúshndt Heimilisþolf / Bes
 vara off þra Syndum / Skömu
 og Löstu / þra Ellos og Vatns
 Boda og allre Olucku / Lat
 mig leita minar Næringar í þyn
 um Otta en nokkurs Mans
 Skada/ send mier og mínum þy
 na heilogu Eingla sem off verne
 de og leide a öllu voru Begu &
 Stigū/ og lat off ekkert tala/ gi
 era eða

ora eda þeimfía mot þögnū heileg
um Vilia z Bodordū / heldr lífa
þat epter / lofa þig og prýsa æf
enliga og eilýfliga / þyrer vorn
Ottetē Jesu Christu / Amē

Bæn Þionustu fólksins.

Þu Mýskunfame Gud / þu
sem þyrer dýrmæta Þínu z
Dauda þíns elskuliga Sonar
Jesu Christi hefur þrælad mig
þra eilýpū Þrældome / Þpervall
de Döþulsins og Mýrfranna
Magt / og gíert mig að Erping
ia eilýps Lyps / Eg bíð þig að
þu vilíer gefa miet þína Mæd /
so eg þat ecfe neirn Leida til þess

Q iij

erar mín

erar minnar Stiettar og lífama
 ligrar Þionustu sem þu hefur
 mig tilskýðad/ eftir þínu næð
 ugum Vilja og Velþöfnan/ að
 eg eðleypunde aðra Men að sýn
 um ædre Stiettum/ heildur giss
 te þín Vilja að öllu Narta med
 godu Gede/ og eðle annað hugse
 en svo sem eg þione þier Gud a
 Nimmum/ & eðle alleinosta Mon
 unum a Jördunne. So Nial
 pa þu gode Gud/ að eg sie mín
 um Næsbændum og Þpermön
 um Nijdeñ/ hollur og træt í öll
 um Greinum/ med tilheyrreligum
 Otta og Eingalldleif míns Nie
 arta/ vegna þíns Bodords og
 Skipunar

Skipunar / lat eða neitt Lion
 nie Skada ske af mínu Athuga
 leyse / Bardveit þu mína Neisbr
 ogð & styrk mína Límu & Lídu
 og alla Krapta míns Lífana
 so eg mæ þíne Guddösigre Níalp
 kúne að auka og epla Björg og
 Næring mína Næsbanda / & allt
 það eg gjere og þrænkverme /
 það kome þier til Þyrðar / og
 til hialpsamligrar Þóðmar og
 Afníngar mínar Ervar / Am.

IV. Capitule.

Bæn Foreldraña fyrir syn,
 um Børnum.

Almættuge eilýse og Myrsk-
 usame Gud / Skapare Min
 O ítt eno² og

ens og Zardar/ þu sem af þíne
 Guddomligre Náð hefur blessað
 mig með Bernum og Líps-
 Averte/ Eg bid þig að þu vil-
 ier gefa mér það Niarta og
 Síne/ að eg fúne að ganga fyrir
 er þeim með godre Fyrermýndan
 í allre Guðræfne & godum Sid-
 um / og uppala þau í þínum
 Otta/ þier til Dyrdar og Ehr-
 stendomenú til Aukningar/ Gef
 þeim og svo þíni heilaga Anda/
 að þau síu Nýðin And Sveip og
 Eptertafasem í því sem gott er
 og þier þægeligt / auð þau og
 Avarta í öllum godum Dögðum
 og Mánföstum/ þier til Lofs/
 mér til

mier til Gleder/ sialpum þeim og
 odrum uti þra til Gagns & Nyl
 sendat/ þyrer vorn **ORDE**
 en **Jesus Christum** / Amen.

Bæn Barnaþia þyrer synum
 Foreldrum.

Du gode Gud sem mier hefr
 ur boded og bepalad ad eg
 skule alla Lyng Neidra minn
 Lyfamligan Godur og Moður
 og þerur lepad þvilysa Nijðne
 med længgiædum Lyfdegum og
 allshættadre Blessan ad Launa/
 Jeg bid þig af öllu minnu Nis
 arka ad þu vilier næðarsamliga
 Bidhallda mínum elskuligum

Foreldrū

Foreldrum/ og öllum þeim sem
 í þeirra Stad eru setter/ Bern
 da og vardueta þa þra öllum
 Döda og Sköda/og hallda þm
 lengi og vel við mægt/ með god
 re Heilbrigðe Lækn og Blessan.
 Gæ þu mæ eirneð Skinsend
 og hlýðed Niarta/so að eg bæde
 þeim og öllum öðrum sem þer
 mig eru bodnet/ syne tilbæreliga
 Hljóðne og Undergepne / heidre
 þa með Öðrum og Berfum/ &
 Dolenmæde/ svo þeirra Blessan
 kome þer mig/ Nialpa þu mæ
 að eg þóterliffe ecke minn Þodur í
 síne Elle/edur ængre hañ so lein
 ge sem hañ Liper / og ei heildur
 hressle

hresle ne Þvergeþe mína Mæð-
 ur/hver mig þeþur boreð i sýnn
 Lífe og upphædt mig með mif-
 lum Ervidismunum/ so að Þes-
 vanen fæme eðfe þver mig i noct-
 urn Mæta. Semuleidis bið
 eg þig að þu vilier Mæðarsams-
 liga þvergeþa miet allar mínar
 Avirdingar/ hvar með eg þeþe
 mætt flyggia mína Elskuliga
 Foreldra með Dýljðne / edur
 motþroanligu Gede/ so þu mĩs-
 est eðfe mína Misgiærninga og
 Barnæsku / heldur að eg mætte
 fænað við mína Neimsku/og gi-
 era þar þver fænað Zdran og fæ-
 na miet til þijn i rettre Tru/af
 öllu

ellu Niarta/og tafa mier föðgi
æfeliga til Niarta Epterdame
míns Neilsugiapara Jesu Ch
risti/ hver ed i sínum Ungdos
me var sínum Foreldrum hlýðs
en og Undergepen/ ollum Bor
num til Gudligrar Fyrermyndun
ar.

Oh/ þu Mýskunsame
Gud/ Vardveittu mig þyrir Þ
gudligum Selskap/og Lauslætu
Folke / so eg kome ecke i þeirra
Sambland/ edur lockest af þeim
til vonds Athæpis/ Lættu mig
so uppvara/ad jeg aukest og þro
est ad Bitku/ Aldre og Næd/
hia þier mýnum Gude og ollum
godum Mönnum / þyrir þinn
Elsku.

Eliskuligann Son vorn Netta
 Jesum Christum Amen+

V. Capitul.

Öen eins Begfarāde Mans

GODEn Gud minn Nimo
 neske Fader / þu veist vel/
 allt þ þ eg mþarþ til þessarar
 minnar Keisu / hvøria eg heþ
 i þínu Naþne uppbjrið / þar
 þyrer bið eg þig audmiufliga/
 loat mig jafnan teina þína Gud
 domliga Malagð svo eg gledie
 mig við þín Madar þheit / þar
 þu seiger / Gla / eg er með þier
 Eg vil vernda þig / hvørt sem
 þu þer / og vil leida þig aftur

K

i þetta

i þetta Land / jeg vil ekki yf-
gepa þig / Oftast ekki / eg er með
þér / Esaia 41.

Læt mig þerðast minn Beg
með Gleði / i þína heilugu Ein-
gla fylgd og Foruneyti / því þu
hefur Bepalad þeim um mig /
að þeir Vernde mig a öllum
mínum Begum / og bere mig
sér a Mondum / so eg steite ei Fot
mín a Steini. Leid mig Neil
brögðan mín Gud bæði fram og
til baka / vertu með mér a mínum
um Beige / og þín Eingell leide
mig hier Stundliga / en súðar
þú i þad eilípa Þodurland /
þyrir vorn Drotten JESUM
Christum / Amen. þack

Pactargiord fyrer pullendada
Kexu.

Du Myrkunsame Gud og
Nimneske Fader / Jeg pacta
pier af Marta / ad þu hefur læt
ed mig Lucfufamliga pullenda
mína Kexu / og leidd mig þar
fælligapyrer þína heilögu Ein
gla Bernd til míns Heimfýris /
og þra allre Villu / Olucku og
Glifum milddeliga bevarad / ad
eg er eðfe af Kæningiū ⁊ Mord
ingiū Sperþallen / ⁊ heþ eðfe rat
ad i Batns Meyd / edur adra
Nættu / ad eg heþ ei helldi Lask
ad nie Samad nockurn minn Ein /
i einu Orde / ad eg sem sa unge

Tobias þyrir Eingeseñ Kaphas
 el/er heill og Neilbrýgdur þenn
 aptur fomen / þetta allt a eg
 þíne Fædurligre Forsorgun og
 almáttugre Vernd að þærfa/eg
 bið þig audmiufliga/ að þú vil-
 ier mig og mína þráðveigis
 Náðarsamliga Vardveita / og
 under þítt Guddomligt Skicól
 taka bæði a Lúpe og Sælu/alla
 mína Lúpdaga in til eilíps Lú-
 ps/þyrir vorn OKotteñ JES
 um Christum/Amen.

VI. ÞAÐÆVA.

Hefur jñe að hallda nokkra
Psalma og andligar Bætur.

Hynnar um Verð Drottens/
a fjerhvörum Sköpunar Deige.

Fyrsta Dags Verð.

Lucis Creator:

Ma syngia sem/ Allþagurt Lios
off byrtest brætt.

Þessens Skapare Lyknsame/
Liosa Dagsbirtu veitande/
Gleimfins Upphaf so hefur prýðt/
hellst skapader þyrst Liosed nytt,
Morgun m3 Kvöldu tæna ríett/
fallader Dag og hefur sett/
Gum og Myrkur þa hepla sig/
Geyr það að Glatta biddum þig/

Ad Sælen ei med Syndū þiand/
 Svípt verðe Lypsins Geill z Næð
 Eðert hugande eilýklegt/
 Þyfur Dagliga syna Sekt.

Ginnanna epsta hugse a/
 Luggun og Lausn so kunne þa/
 Ad þordunst alla Illsku mest/
 Aþleggjum hótum Verfæi vest.

Gud Fader og þíns einka Son/
 Ap Næð veite oss þessa Son/
 Og þelgur Ande Luggareñ/
 Gæðst Guddoma Vera ein z þreñ.

Guds Verf a ödrum Deige.
 Immense Coeli Conditor.

Ton/ Þæn Gud Skapare allra sa
 Hinnna Skapareñ Geira dyr/
 Góðudskepnum Stadþestu byr/
 Vatna Skilnad so verða lletst/
 Þyðe opar þepur Gímen þest.

Ninna

Ginnu það setur Samastad/
 Sögnud Geims Barna skilder að/
 So Dögnað tæmpra ætgd. Ello/
 Li kunné skada þurra Gollu.

Þvor Gírtu þinnell nu/
 Geilagre Næd og saðre Tru/
 So verðe off ef Villa þörn/
 Þeikjande nýan Östyre vorn.

Geilög Tru þíne Lúpsins Lios/
 Liome sa þretn uppbyrte off/
 Vid Græðslu rænga þun sie kólt/
 Gröfun eíngen so saurge þitt.

Gud Fader/og hans sæte Son
 Og saðleiks Anden þessa Þon/
 Geyre og velte að Aft og Næd/
 Endalaus þepur Kyðis Ræd.

Guds Verð a þridia Deige.
 Telluris ingens.

Ton) Jesu Grælsare Solks a J.

Herfra Gud's Skapad hefur Jörð/
 Heil v' / þæst þurt & berlig gjörð
 Aðall Vatna afskilest liest/
 Obispanliga sett og þest.

So Friðsgü Gröð & allskins Tre
 Á þer nógliga þraðibære/
 Mied hægðskins Aðxt bladen eð/
 Golla Sædu vesse á þer.

Samvitku Grygd & hlartæð Sær
 Greinse þyn Væð & Mýskun Elær
 Jðranar Særne eyde þæft/
 Illre Lugsun/og margre Seft.

Glöden sic þynnum Bødum best/
 Brot og Rænglæte værest mest/
 Syllest áð Bæðshu Frid og Dygd
 Sínande þingra Daudans Stigd.

Gud Sader & þín sate Son/etc
 Guds Verð a þiorda Deige.
 Coeli Deus.

Ten/ Skapareð Stlatna 4. 6.
 Nelgoste

S Elgaste Gud sm alle um kring/
 Adz gafst bi^rtañ Liana heing
 Þegddan elloligum Lioma lietst/
 Liofe vidjoost sem somer best.

A þiorda Deige heitast Liool/
 Sepur skapad sem nepnest Sool/
 Tugla Mynd z þegdun er þa gírd
 Allar Stíðrur og þeirra Ferd.

Ad biartan Dag z dífia Natt/
 Deila skyldu med jöfnum hætt/
 Mannada Vpphaf Mark z Tal/
 Med þeim glöggliga Vitnad Kal.

Helga og Lioma Stórtu vor/
 Greinsa Ander af Synda Saur/
 Stelfa off Glæpa Stíðrum wt/
 Forda rid Voda Lerra trur.

Gud Fader z hñs fæte Son/etc.

Guds Verf a þimfa Deige.
 Magne Deus.

Ton/ Sannheilagt Lioo/samjörn.
 Bollduge

Wolluge Gud af Vætnu Mynd
 Veitt hefr margvæsligre Kynd
 Sumum var Vist i Sionu gærd/
 Sumar þæpa um Ropted Serd.

Glefi Ryn hefur i Sionu Sund
 So þlygt margt um Ropt z Vind/
 Ad Vætt þa hvef uppkomen er/
 I ymsa Stæde skipte fier.

Dröttén gef allre þíne Þíod/
 Sem þveigen er þyrt þítt Blod/
 Ad þalle ef i Synda Seft/
 Syrgi ef komu Dauidana þreft.

Kungen af Drambe upphæpist/
 Kungvañ naudbeyge Væled vest/
 So glæpest efi Luger þær/
 Greiddur hæf ef Dauidana Sær.

Gud fader z hæs einfa Gō/etc.

Guds Verk a siotta Deigo.
 Plasmator Hominis Deus:

Ton/ Nu kom Geidenā þialper.
 Mānsins

S Månsins skapare Drotten dyr/
 Daaamliga cirn allt tilbyr/
 Solld baudest þraumbæte þmislíg/
 Serpætt Dyr og þau aukt sig.

Ötal Öripū þitt Gudligt Örd
 Gaf Lyp Ödele og Væpt a Jörd/
 Glyden ad þisne hvört sem eitt/
 Gæpur Mæne til Eignar veltt.

Frá Þörnū þýrum burcu snw/
 Bletting Gollbsins z rængre Tru/
 Og Illverfum sem aukast vid/
 Örnar Glærd og liotum Sid.

Gief þu off þissar Giesku Mærd/
 Glede Blesan og heilgæ Rærd/
 Gindra z leys Strýd Gæipt z þrætt
 Gællt off vid Eirleik trigd z sætt
 Gud Sæder z þæs sæte Son/etc.

Hvöldar Dagur Drottens.
 Ton/ Dagur og Lios þu Dr.

Drottin vor hædsta þiartæs Ro
 Geilagt Almætte þitt tilbiso/
 Gimenen

Siemenen Jærd og Søbed egde/
 Sværskins Segurd z Bloma præde
 Alle a sex Døgum aligst var/
 Mungva Fullkomman skorte þar/
 Svo vidhelldst þad sem sjaum nu/
 Sigunda Dageñ hvældest þu.

Gjalpa þu off ad helgum vler/
 Svöldardageñ svo lyste þier/
 Af allu Garta og allre Sant/
 Null hædre þig vor Verf z Mæl.

I þier vor Gartans Dnan sic/
 I þier vor Svöld og Rooseme/
 Svo ad um Vilgð gðlunst vler/
 Vilgða Svöld z Dyrd med þier.

Morgun Psalmur / med sýnum
 eigen Ton.

Það Signada Dag vler sjaum
 Þu efra / og Solangeistad þyða/
 Gud lyse off illum alltyð breira/
 So ad auðest Glede og Blæða / De
 oftenn

ottan læte i Dag ei neirn / detta
i Skjóm / Læst nie Rvda.

Pañ Signada Dag / þa signudu
Tud / sem fæddest vor Herran mæ
te / kom opán þad Lios og Rcypt
ran þræd / sem liomar um Veralldar
Stræte / þesse hin þagra Byrtan
blgd / er Draut i elgpt Sæte.

Gud Sader / Gud Son / Gud
þeslagur Ande / geime med Ringlum
fannu / off i Dag þra þæpru Grande
Dispulsins Ræte og Þjnum / þ þñs
Mubundar Illsku Blande / vora
Mund og Læp þra Meinum.

Rvöl vors Getra og Rrossens
Þjñ / sem Rcypte off þra Dauda /
set eg i Dag nullum Displa og
magn / þans dreyra Gossin Randa /
þad bleffada a miet Bloded þræm
sem Booten er minna Randa.

Þo Erþo og Læup sem grænu

S

Lrie/

Tic/ Erløsted og Sandat aller/
 mæla fyne ep møtte ske/ med Ding
 la Røddu snialler / Roped noog
 alldrei larta; tic/um Laufnara vo
 rn med Spialle.

Dagur so længur alldrei er/ æð
 ei med Røglde lende/ Daudeð Røp
 ed dregur med fætt / Dagur i burt
 wt Gende / vier skulum wt/er Gr
 øpen er gigt / þat gepst ei annar
 Ende.

Gud gepe þad/ so þloonium vi
 er/ i þessare Vergllo þne/ æð Guds
 Son med Truðe tate hvgr/so tra
 uðliga Myðkun þne/ þa Heimureð
 þra off þallat fætt/ Gialp vor alld
 reie linne.

Nær þørnum vier i vort Sødur
 lend/og wt Særenu skulū venda/
 gep eg myna Sælu Gude i Land/
 i Gleda Gumerfætt senda / Gud

Fader/

Fader/ Guds Son / Gud hellegur
 Ande / geþe oss goðan Ljós En
 þa/ Amen.

Kvæld Psalmar/med sijnun Ton.

Gæð hofe Dagur liden er / ljdur
 Gæð zætur Stund/O Gætra Je
 su þia oss ver / þægan geþ þu oss
 Blund/ Gledie off Gud / Ginnæ
 rjfe.

Gæfkan þyn allvel geimde off
 og good verndade / Dag/myfæ þ
 zæd Motlate og Kroff/ Mjyskun
 þyn sa vorn Gæg/ Gledie off Gud
 / Ginnævæfæ.

Þar þyter vîr nu Þæðargjærd
 þîr þætum Drotten stot / Gædre
 þig Mæn Gîmen og Jærd / og þæ
 lagur Ljngla Root/ Gledie o. G.

So mærgt brutum vîr moore

G 4 þîr

þier/ megnun ei telia þad/ Orð/
 Sugrenningar/ Atþapner/ allt var
 sær Þordtarþad/ Gledie o. G.

Syrerger off nu Gader fíxt/
 þad Þrgmum þier a mot/med An
 da þynum off Þendurnæt / svo Þo
 ran gíðrum og Þot/ Gledie o. G.

Adgíxt þu off nu eni Nott/
 med Þinglaskyllde þyn/ að Sopna
 fýnum satt og Rott/ frípter þra
 allre Þyn/ Gledie off Gud i G.

Þa Lgtamen Þpur/ lættu þo
 lipa vorn Anda i þier / atþd veit
 þu off andliga Roo/ þra Þllu vel
 geimre/ Gledie off Gud i G.

Myrkraðallum Meinum þra
 Þýskun þyn off blápe / Þollduge
 ÞE þua vert off þia / veit Nand
 Sæl og Ljþe/ Gledie off G. i.

Ad Morgne aptur uppvef þu
 off a þagðvæmte Tþd/so ap off þa
 i sañre

i salte Tra/syngest þier Lofgiðr
blgd/Gledie off Gud i Ginnargte.

En þegar endast Ræpetgd / og
kemur vor Daudastund / veit of
JESU þun verðe ei strgd/væran
geð sgdasta Blund/Gledie off G.

A enda Geinissus off siert hla
jnnleð i Dyrd med þier / læt of
Ginneskañ Sögnud þa/og Frid m
allar Alder / Gledie off Gud

Lofgiðr Södur og Syne sæ
spelle verðe þramen/þellagur A
de vor Guggun mæt/hlloste þr
ø Amen/ Gledie off Gud i Ginn
rkte.

Reysu Psalmur/ Ton.

Væte nu Gud off eðt hla.

Tæpne Södur og Sonar/
Anda þellags Amen. Et eg
DRÖTEÐm Alla þerlar a mæ

S ið

Rei

Keyfu fomen / Blessada Linting
 Blessud Preñ / blessa þu migna þyig
 þat Men / blessa oss avalit Aræn.

Geillafom Sader Gønden þyn/
 þeim og þerman mig Leide / Gett
 ann 3Xsus sic Glepden mæn / svo
 Gætta elingen Meide / þeilagur An
 de Sugge mig / þan blesse gill mæn
 get og Stig / vernde og Veigena
 greide.

Andskotañ ref micer jllañ þra/
 og Olufu wt mýnum Þeige / O
 þud vertu micer ætýð þia / eins a
 stottu sem Þeige / Línklar þýnec
 micer Adgæ / Anda Myrkraña bu
 æstæ / so gete oss grandad eige.

Þeit þu micer hagstæð Þedra
 gill / virdstu Þrenden greida / Xad
 þia þicr eru einum gill / æðert fana
 oss þvi Meida / þeilañ læt þu mig
 þegri ein siar / Geibrygðan þeim

ea veif

eg veif nu þra / ur Gæska vort
þvæn Mañ leida.

Ánast mig Drottēn alla Tíð,
efnen a Veige þessum / þullsterf
Gönd þín þyr og sjáð/þast þall
í Trúe þressum / magna Sylgiar
og mig þu geim / minn Gud
leid til Gvöldar þeim / í Sögu
Frid og Blessun.

Ætíð gyrnest vor Gæpyrst Á
31 Jesu Nædar smæða/ og
dalausa Þepestund/ eilíps Frid
til hlæða / Geimle vort er Gu
um a/þeimkommer þangad mun
þa/ Geimpylgd Herranum það
AMEN.

Vors Herr Jesu Vernden bli
vere með oss a hvort Tíð / G
bugge þa sem Grygden stæ/þr
þe eru þíet eða nær/Christen
e anke vid / Þerrellidunum sem
Grid/þañ acbe oss allu. Amen

Registur þessarar íttlu Bæna
boðar/ Formálenn:

Om Gudræfeligt Bæna Afall/p. 1
Om þá ríttu Tra/z Religionē/13

I. Partur.

Þesur jñe að hallda Bæner afier
þegrtum Deige.

hrísteligur Vnderbuningur til
Bænareñat p. 37

Bæn um saða Gudræne/ 40

Gudræfelig Oppbyrtan og Ending
(fierþværa Dags/ 41

Daglig Morgun Bæn/ 45

Daglig Kvæld Bæn/ 49

Morgunbæn z Kvældbæn a Sun
(nudsögum/ 53. 55

z Mænudsögum 57/59

z Þriddiudsögum/ 61. 64

z Fjórðiudsögum 66. 68

z Fimta

A Simudsgum/	71. 72
A Sgstudsgum/	75. 77
A Leugardsgum/	79. 81

II. Partur.

Bæner og Gudrafseligar Þhuga
aner a Gelgū Dægū og þellstu Gæ
tydum.

Bæner þ æpter Predikun/	85 87
Um þrængang æ Vardveitstu Gu da heilaga Orða/	89
Bæn um Jolavæstu Tjma	92
Um Jola Tjma/	94
A Nýárs Dag/	98
A Þrettanda/	101
A Ryndelmessu/	104
A Martumessa a Ranga S.	106
A Sgstudaginn Ranga/	109
A Þæska Gætgðene	112
A Oppstigningar Dag/	114
A Gvætastusu Gætgð/	115

A heilaga

A 4. Preftingar Satid/	118
A Jons messu Baptista/	120
A Vitiumardag Maria/	122
A Michaelis Messu/	124
A Alla heilagra Messu/	126

III. Partur.

Bæner og christeligar Sofaner
 fyrer þa fem ganga vilja til
 Guds Borða/ og heilags Altare
 sine Sacramentis,

Amistling og Oppvefning til sann
 (er Jdranar/ 127

Bæn um Syndasta þegning/ 129

Bæn um rietta Jdran/ 136

Almættig Syndasæning

Bæn fyrir Skriptarmál/

Guggun epter Aplaufnena/ 140

Bæn fyrir Bergingena/ 141

Bæn epter Bergingena/ 145. 146

Paðargjöld epter Róðldmæltid.

(bena 149

Om Endurertung Ljupdagaña/ 151

Om Christeligt Framperde/ 152

IV. Partur

Noðrar almenneligar Bæner og
Pæðargjörðer Dagliga yper
ad þapa:

Bæn til heilagrar Preðingar/ 155

Endurminning Jesu þess/ 157

Pæðargjörðer þyrt Guds Velgigt
(ninga/ 159 161

Bæner um gott Framperde/ 163

Bæn um dagligt Braud/ 166

Om þarsælliga Daudastund/ 168

Om eilypu Ljup/ 169

Om síðasta Dömi/ 172

V. Partur.

Noðrar sérðeifis Bæner þyrt
adskiljanligar Personur.

Bæn

Bæn eins Reðemans	174
Bæn Tilheyranda/	176
Bæn eins Vallds mans/	178
Bæn Undergepens Lyðs/	179
Bæn eins Gwspöðurs og Gwsmöð	
(ur	181
Bæn Þionustu Gólfins/	183
Bæn Foreldra/ þá Bænum/	185
Bæn Barna/ þá Foreldrunum/	187
Bæn Vegparande Mæns/	191
Þakargjöld eftir þullendada Re	
(ysu/	193

VI. Þarfur.

Nesur þine að hallda nokkra Þso
alma og andligar Þysur.

Gymmar um Verð Drottens. 177
þogrlum Stöpunar deige/
Morgun þ. 2. Kvöld þ. 202. 205
Reisu þsalmur/ 207

FINIS.

